

1. —, exf. Samme onde etter 1.—, Lf7. 994. Hartong. 1. Sf5. 995. Hjelle. 1. Sc8. 996. Groeneveld. 1. Lf3. Forspillmattene etter 1. —, Lf3 og Tf3 kommer igjen i løsningsen etter andre parader. Altså Rukhlis-temaet. 997. Groeneveld. 1. Tf1. Dessverre også 1. Dxe7 og 1. Dd5. 998. Eerkes. 1. Db5! Mattforandring etter «Grimshaw» på f5 og blokade på d5. Gode forførelser. 999. Hjelle (med svart La6!). a. 1. Td8. b. 1. Db6. Godt gjort at en del løsere fant fram til trykkfeilen. 1000. Morra. 1. Kc3. (Db8 er svart). Ja, så er vi da nådd fram til tusen-tallet. To minutters stillhet! 1001. Morra. 1. S5c4. 1002. Backe. 1. De7. Vel blåst, Backe! (IS). 1003. Salsegg. 1. Lf7! Godt nøkkeltrekk. 1004. Eerkes. 1. Sg2. Dobbelttrusselen. 2. Sf4 og 2. Se7(!) forstyrrer det tematiske bilde etter paradene til e6. 1005. Eerkes. 1. Sb5, truer 2. Sh5. Tema: Halvbindinger med linjeavskjæring. Bil. 1. Dh5, truer 2. Te4. 1006. le Grand. 1. Lb7. Også halvbindinger, men hvilken forskjell i taktikk! Original! 1007. Sals-egg. 1. Dg1. Gode varianter, men oppgaven har litt mange hvite og svarte bønder. 1008. Iwanow. Uløselig. Til-

siktet løsning: 1. Dh8, strander på 1. —, Kb1.

O. E. Backe forandrer sin nr. 1002 som følger: l2s4 - l2D4 - 4t1b1 - 3S4 - T2bk3 - d1b2T1K - 6LL - 8. 1. De7. Nøkkelen må vel sies å være blitt bedre.

Landskampen mot Danmark.

Norge vil stille med følgende lag i A-landskampen mot Danmark i København 27. og 28. september: 1. Ernst Rojahn. 2. Åge Vestøl. 3. Per Ofstad. 4. Knut Bøckman. 5. Per Lindblom. 6. Sverre Halvorsen. 7. Georg Christian- sen. 8. Thorbjørn Gravseth. 9. Einar Haave. 10. Erling Myhre. Rreserver: 1. Edvard Sterud. 2. Yngvar Barda. Juniorer: Dag Belsnes, Ragnar Hoen og Dag Østerberg.

NORSK SJAKKBLAD med åtte nummer 1958/59

Vi kan idag glede våre medlemmer med at Norsk Sjakkblad vil utkomme med 8 - åtte - nummer i perioden 1958-59. Fra neste nummer - som vil utkomme ca. 15. oktober - vil Otto Ibenfeldt igjen overta redaktørstillingen.

Terminliste 1958—59.

September 27. og 28.: Landskamp mot Danmark i København - A og junior.
September 30. til oktober 23.: Olympiade i München.
Oktober 12.: SJAKKENS DAG.
Oktober 25. og 26.: Juniorlandskamp mot Sverige i Oslo.
Desember 30. til Januar 5.: Internasjonal ungdomsturnering i Trondheim.
Februar 21. og 22.: Finalen i Norgesmesterskapet for klubber 1959.
April 2. til 5.: Høyfjellsturneringen 1958.

Johansen & Larsen, Sarpsborg
2779

NORSK

Sjakk

BLAD

E-HARVEG

AV INNHOLDET:

Sjakkens Dag - søndag 12. okt.	1
Fra det badstu-hete Aalesund	2
Turneringstabellens tale	5
Gammelkara vant	7
Snapshots fra Aalesund	6
Kongressen	9
Brett-glimt fra Aalesund	10
Fra den internasjonale arena	13
Våre olympiere	18
Portoroz	23
Problemisten	24

ORGAN FOR NORGES SJAKKFORBUND

Nr. 4

September 1958

30. årgang.

Løssalg kr. 1,25. Årsabonnement Norge kr. 6,00, utlandet kr. 7,00.

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

Revisjonen forlanger at all kontingent skal innbetales over postgiro 12 474.

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

Forts. fra side 23.

langt under hva han normalt kan prestere og en stor skuffelse for ham selv og hans tallrike supportere.

Den store sensasjon ved siden av Bobby er den ungarske flyktning Paul Benkö, som p.t. residerer i New York. Neppe en sjel hadde tatt han med i sine forhåndskalkyler, men han forsvarete fullt ut sin plass. Hjemmefavoritten Svetozar Gligoric var en av de man regnet sterkest med på forhånd, men 2. plassen var nok i overkant av hva man hadde ventet. Han spilte en utmerket sjakk, men var til sine tider noe usikker og satte bort flere gevinstillinger til remis. Tal innfridde fullt ut forventningene, hvilket også kan sies om Petrosjan, selv om han viste tydelige tretthets-tegn mot slutten. Den store triumfator fra forrige interpersoneturnering David Bronstein var sikkerheten selv helt til siste runde, men hans store remistilfredshet kostet ham videre avansement.

Portoroz-facit:

1. Bobby Fischer's fantastiske internasjonale debut - og ditto resultat.
2. Fridrik Olafsson og Paul Benkö's inntreden i den ypperste verdenselite.
3. Den russiske overlegenhet er iferd med å svinne hen.

1. Tal, Sovjet 13½ p. 2. Gligoric, Jugoslavia 13 p. 3.-4. Petrosjan, Sovjet 12½ p. 3.-4. Benkö 12½ p. 5.-6. Fischer, USA 12 p. 5.-6. Olafsson, Island 12 p. 7.-11. Averbach, Sovjet 11½ p. 7.-11. Bronstein, Sovjet 11½ p. 7.-11. Matanovic, Jugoslavia 11½ p. 7.-11. Pachman, Tsjekkoslovakia 11½ p. 7.-11. Szabo, Ungarn 11½ p. 12.-13. Filip, Tsjekkoslovakia 11 p. 12.-13. Panno, Argentina 11 p. 14. Sanguinetti, Argentina 10 p. 15. Neikirch, Bulgaria 9½ p. 16. Larsen, Danmark 8½ p. 17. Sherwin, USA 7½ p. 18. Rosetto, Argentina 7 p. 19. Cardoso, Filipinene 6 p. 20. De Greiff, Columbia 4½ p. 21. Föster, Canada 2 p.

Sjakkprogram på lydbånd.

Hvis der viser seg å være den fornødne interesse for foretaket vil forbundsstyret før 12. oktober få ferdig et program bestående av:

1. Et kåseri.
2. Et lynparti.
3. Et turneringsparti, kommentert av spillerne etter hvert trekk.

— Våre fremst mestre vil medvirke. Interesserte bedes gi beskjed til forbundet innen 25. september. Pris ca. kr. 25,00.

NORSK SJAKKBLAD

Organ for Norges Sjakkforbund

4

September 1958 - 30. årgang

Sjakkens Dag

Søndag 12. oktober

Forbundsstyret henstiller til alle klubber og kretser at de søker å få gjennomført et arrangement denne dag, med et populært og allsidig program vil den utvilsomt være en utmerket propaganda, som vil vekke interesse også utenfor de organisertes rekker og dermed også trekke nye medlemmer.

Jeg viser til det opplegg for arrangementet forbundsstyret utsendte ifjor — forbundsstyret bistår med opplysninger og hjelp i den utstrekning det formår.

Arnold J. Eikrem.

Fra det badstu-hete Aalesund

Ernst Rojahn suveren mester

Landsturneringen i Aalesund var be-
gunstiget av det mest praktfulle som-
mervær, med strålende sol og steken-
de hete. Men 30 graders varme er nu
engang ikke det vi sjakkspillere helst
drømmer om - og de 100 deltagere
hadde nok uten tvil satt pris på en
mer kjølig behandling fra værgudenes
side. Eller de kanskje aller helst had-
de villet la sjakk være sjakk og heller
kontaktet den solglitrende Borgund-
fjord like utenfor spillelokalet...

Den hårde konkurranse med opptil
ti timers intenst tankearbeide om da-
gen i den rådende badstuvarme var
utvilsomt en stor påkjenning - men
muligens også en kjærkommen av-
magringskur for noen - dog synes ikke
de grå celler å ha tatt noen skade, en
hypotese fremsatt etter gjennomgå-
else av en lang rekke partier!

Der var på forhånd en ganske almen
oppfatning at det ikke ville bli noen
synderlig spenning om hvor Norges-
mestertitlen ville havne, dertil hadde
fjorårsmesteren Olaf Barda vist seg
altfor suveren i det forløpne år etter
sitt come back på Lillehammer. An-
tagelsen holdt forsåvidt også stikk,
men det var Ernst Rojahn's fortjene-
ste. Rojahn har til ham å være ført en
ganske beskjeden tilværelse i de siste
årene. Men hans spill og resultater i
våres både i Uttagningsturneringen
og i NM-finalen for klubber, hvor han
beseiret Barda, gav bud om at han var
i ferd med å gjenfinne seg selv. Og
ganske riktig - han startet opp med
tre rake seire, stimulert av den ut-
merkede begynnelse og sitt gode spill

ble han senere ikke til å stoppe og
kunne gå over mål som en sikker og
velfortjent mester, etter at han i siste
runde hadde spilt remis mot Barda,
et parti Barda måtte vinne for å opp-
nå poenglikhet, men det syntes som
om han allerede på forhånd hadde gitt
slaget tapt.

Rojahn's spill var nu fremfor alt
sikrere og mere velfundert enn hva
det ellers har gitt inntrykk av i den
siste tid - og man så sjelden eller aldri
hans før så velkjente hang til vågale
ekspriment. Kun i et eneste parti
svevet han i alvorlig tapsfare, nemlig
mot Gunnar F. Myhre, men hvem var
ikke ille ute mot den unge trond-
hjemsgutten i Aalesund!

Vår internasjonale mester Olaf Bar-
da var nok ikke på langt nær i sin
aller beste form, dertil slet han alt for
meget i sine partier og måtte nøyes
med remis mot spillere som han van-
ligvis ikke har så særlig besvær med.
Dette er ikke sagt for å forringe Ro-
jahn's mesterskap som ble vunnet
med såvidt blanke og skarpe våpen at
selv en Barda i topptrim har kunnet
risikere å komme til kort...

Den store positive overraskelse var
Stavanger's Sverre Halvorsen, som
etter en ulykkelig start med to neder-
lag avsluttet med seks gevinst og en
remis. Noen vil kanskje innvende at
hans utgangsposisjon gjorde at han
ble begunstiget av Monrad-systemet,
slik at han fikk relativt svake mot-
standere i de nærmest påfølgende run-
der, hvilket også er tilfelle, men Hal-
vorsen viste et så sterkt og inspirert

spill i sluttspurten at han uten tvil
fortjener en plass i solen.

Norsk elite-sjakk's nestor den nær-
mere 70 år gamle eller kanskje mere
korrekt unge Georg Christiansen le-
verte en praktinnsats med sin 4. plass,
selv om Monrad behendig sparte ham
for en rekke av toppene. Einar Haave
og Otto B. Morcken spilte vel hverken
under eller over sin vanlige standard.

Thorbjørn Gravseth aspirerte lenge
til en av de høyeste premier, men
maktet ikke å fullføre i den fine stil
han begynte, dog må hans resultat og
spill sies å være meget merriterende.
Overraskende må man karakterisere
Edvard Sterud's plassering, selv om
han også tidligere har vist at han ikke
er ufarlig, selv i fint selskap. Nu kan
man ikke bedømme hans styrke etter
denne turnering, hvor han fikk måle
krefter med kun to av premievinnerne.

En skuffende svak prestasjon lever-
te olympiaspilleren Knut Bøckman,
som ble slått knock out med tre ne-
derlag i starten og senere aldri kom
helt til hektene igjen. Men en dårlig
turnering kan alle ha og Bøckman
kommer nok sterkt igjen, for man vet
jo fra før at han er svært ustabil.

Gunnar F. Myhre tiltrakk seg me-
gen oppmerksomhet for sitt stort an-
lagte og skarpe spill og hadde i de al-
ler fleste partier fått opp en strate-
gisk vunnet stilling, men dessverre
klikker det ennå så altfor ofte for ham
i det øyeblikk da den oppnådde fordel
skal realiseres. Men så snart han kan
kvitte seg med denne skavank blir
han nok å regne blant våre helt store
kanoner!

Om de øvrige deltagere er det å ut-
tale at junioren Dag Østerberg gjorde
rett for seg, mens man nok hadde ven-
tet noe mer av Yngvar Barda og kan-
skje i ennå større grad av Thor Støre,

Trygve Guttormsen -
vinner av mester B.

som helt tapte tråden etter en god,
men hard start, og Magne I. Johanne-
sen var bare en skygge av sitt jeg fra
Lillehammer.

— Min beste turnering, konstaterte
den 54-årige trondheimsmannen Tr.
Guttormsen etter å ha sikret seg en
klar og overbevisende seier i mester-
klasse B et halvt poeng foran Tøns-
bergs velspillende lektor, Daniel Hval-
ryg.

Selv om den gamle generasjon la
beslag på de to første plassene og opp-
rykningsretten til neste års elitegrup-
pe; gjorde de unge et meget fordelak-
tig bemerket; 17-årige Ragnar Hoen
nådde samme poengsum som Hvalryg
men ble treer på et halvt kvalitets-
poeng mindre. 20-årige Kåre Falkeid
hadde chance til 2. plass helt til siste

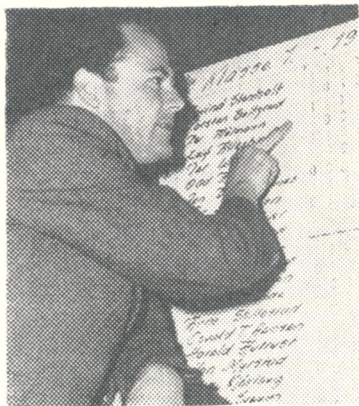
minutt, men forspilte sine muligheter i et høydramatisk oppgjør med Hvalryg.

1. klasse var som sedvanlig meget hård og jevn, ja et mer close race enn noensinne; - foran siste runde hadde ikke færre enn fem mann chansen til å dra avgårde med 1. premie. Per Mølmann fra Trondheim triumferte velfortjent med et halvt poengs forsprang på Eivind Stensholt. Begge leverte en meget solid og god innsats og gikk gjennom de ni rundene uten tap og vil nok vite å hevde seg i mesterklassen, spesielt har jeg god tro på 20-årige Stensholt, som skulle ha stoff i seg til en spiller av format bare han får litt mere sting i sitt spill. Tredjemann ble arrangørens Arne Strande, som gjorde come back etter tredve års fravær fra konkurransesjakk - virkelig en respektabel prestasjon.

Beleste Claus Lowzow vant 2. klasses gruppe A uten større besvær - og gruppe B ble vunnet i sikker stil av Odd Lande.

Per G. Stavnum gikk voldsomt ut med fem rake seire, hvori inkludert kurrent Dag Belsnes - og det syntes dekket for et juniormesterskap til Sarpsborg, men bergenseren J. Karl- sen ville noe annet og beseiret Stavnum, slik at den sterkt spurtende Belsnes kunne gjøre dødt løp med sarpegutten. Den ukjente Jan Karl- sen, som dog allerede har satt seg i stor respekt i sin hjemby, la beslag på 3. premie foran Steinar Lindblom og Arne Gulbrandsen, der begge ikke hadde den fres over seg som man hadde ventet.

Ingen av premievinnerne har fyltd 18 år og Gulbrandsen er ennå bare 15,

Per Mølmann viser sitt seiersscore i 1. klasse; fem gevinst, fire remis.

så man får si at vi er bra beskudd - og i tillegg har vi jo både Dag Østerberg og Ragnar Hoen!

Siste:

I stikkampen tok Belsnes helt luven av Stavnum og sikret seg sin første tittel med 3—0!

Mesterklasse B.

1. Trygve Guttormsen, Trondhjem Schakkklub 6 p. av 8. 2/3. Daniel Hvalryg, Tønsberg Sjakklubb 5½ p. 2/3. Ragnar Hoen, Oslo Schakselskap 5½ p. 4/5. Kåre Falkeid, Stavanger Sjakklubb 5 p. 4/5. Sverre J. Aarseth, Oslo Schakselskap 5 p. 6/7. Johan Andreassen, Stjernen, Oslo 4½ p. 6/7. William Gullesen, Torshov Sjakklubb 4½ p. (16 deltagere).

1. klasse.

1. Per Mølmann, «Arbeidernes», Trondheim 7 p. 2. Eivind Stensholt, Oslo Schakselskap 6½ p. 3/4. Arne Strande, Aalesunds Schaklag 6 p. 3/4. Osvald T. Hansen, Steinkjer Sjakklag 6 p. 5/10. Odd Arntzen, Selbak Schak-

POENGTABELLENS TALE Mesterklasse A.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1. Thorbj. Gravseth, Oslo SS	+ 2	+ 3	+ 10	- 17	÷ 7	+ 16	- 19	- 10	- 18	5½
2. Dag Østerberg, Jarl	÷ 1	÷ 4	+ 6	- 10	- 20	+ 5	+ 11	+ 14	÷ 16	4
3. Th. Pettersen, Oslo SS	+ 4	÷ 1	- 14	+ 11	÷ 5	+ 18	+ 6	÷ 8	- 20	3½
4. Yngvar Barda, Oslo SS	÷ 3	+ 2	- 15	+ 5	+ 13	÷ 8	- 16	- 9	- 19	4½
5. Henrik Furulund, Ottestad	+ 6	÷ 7	- 17	÷ 4	+ 3	- 2	- 20	+ 11	÷ 9	3
6. Magne I. Johannesen, Oslo SS	÷ 5	- 8	÷ 2	- 20	- 18	+ 11	÷ 3	- 12	+ 13	2½
7. Thor Store, Oslo SS	+ 8	+ 5	- 16	÷ 9	+ 1	- 17	- 15	- 18	- 12	4
8. Edvard Sterud, Hamar SS	÷ 7	+ 6	- 13	- 18	+ 11	+ 4	+ 9	+ 3	- 10	5½
9. Gunnar F. Myhre, Jarl	+ 10	+ 14	÷ 1	+ 7	- 17	- 19	÷ 8	- 4	+ 5	4½
10. Sv. Halvorsen, Stavanger SK	÷ 9	- 13	+ 20	+ 2	+ 12	+ 14	- 17	+ 1	+ 8	6½
11. A. S. B. Krogdahl, Oslo SS	- 12	- 15	- 19	÷ 3	÷ 8	÷ 6	÷ 2	÷ 5	÷ 14	1
12. Haakon Opsahl, 1911	- 11	- 16	+ 18	- 15	- 10	- 20	+ 14	+ 6	- 7	4½
13. Gunnar Moe, Tønsberg	- 14	+ 10	+ 8	- 19	÷ 4	- 15	- 18	+ 20	÷ 6	3½
14. Kristian Stanes, Torshov	+ 13	÷ 9	+ 3	- 16	- 15	+ 10	- 12	÷ 2	+ 11	3
15. Olaf Barda, Oslo SS	- 16	- 11	- 4	+ 12	+ 14	+ 13	+ 7	- 19	- 17	6½
16. Einar Haave, Stavanger	- 15	+ 12	- 7	+ 14	- 19	- 1	+ 4	- 17	+ 2	
17. Ernst Rojahn, Tønsberg	+ 18	+ 19	+ 5	- 1	+ 9	+ 7	- 10	+ 16	- 15	7½
18. G. Christiansen, Stabekk	÷ 17	+ 20	- 12	- 8	+ 6	+ 3	+ 13	+ 7	- 1	5½
19. Otto B. Moreken, Oslo SS	+ 20	- 17	+ 11	- 13	- 16	+ 9	- 1	- 15	- 4	5½
20. Knut Bøckman, Oslo SS	÷ 19	- 18	- 10	- 6	+ 2	- 12	+ 5	- 13	- 3	3½

Arne S. B. Krogdahl utgikk av turneringen foran 6. runde. Halvfete typer står for hvit. + = gevinst. ÷ = tap. - = remis.

klub, Harald Aukrust, «Odin», Oslo, Bjarne Dalland, Oslo Schakselskap, Peder Havskjær, Ørsta, Per Kjørlaug, Bergen Schakkklub, Kjell Juuī, Sjakkameratene, Oslo, 5 p. (22 deltagere).

2. klasse, gr. 1.

1. Claus Lowzow, Sjakkameratene, Oslo.

2. klasse, gr. 2.

1. Odd Lande, Sarpsborg Sjakklubb 6½ p. av 8. 2/4. S. T. Fesche, Stabekk Sjakklubb 5½ p. 2/4. Anton Lossius,

Lillestrøm Sjakklubb 5½ p. 2/4. Tora Mølmann, «Arbeidernes», Trondheim 5½ p. 5/6. Olaf K. Skaslien, Oslo Schakselskap 5 p. 5/6. Einar Slinning, Aalesunds Schaklag 5 p.

Juniorklassen:

1/2. D. Belsnes, Oslo Schakselskap 6½ p. av 8. 1/2. Per G. Stavnum, Sarpsborg Sjakklubb 6½ p. 3. Jan Karlsen, Bergen Schakkklub 5½ p. 4/5. Arne Gulbrandsen, Sinsen Sjakklubb 5 p. 4/5. Steinar Lindblom, Oslo Schakselskap 5 p. (14 deltagere).

Snapshots fra Aalesund

Det må være hevet over tvil - som det også ble uttalt på banketten - at Alesund i de syv hete sommerdager vant seg adskillig over hundre svettende og slitende, men begeistrede tilhengere - entusiastiske sjakkspillere fra hele landet, som egentlig bare var kommet til fiskeribyen på Møre for å flytte hvite og sorte brikker rundt på hvite og sorte ruter, men som også i høy grad lot seg charmere av den eiendommelige øybyen med de fagre naturomgivelser og de elskverdige innvånere. Og den elegante Fjellstua restaurant oppe på Aksla, med den ganske enestående utsikt over nærsagt hele Møre og Romsdal, ble hurtig en populær oase i den tropehete turneringsby - tillike med de svale badeplasser i byens umiddelbare nærhet.

*

Ja - om det så var Oslo Schakselskaps medlem gjennom det siste halve århundre - 83 årige Johs. Edberg, så måtte han en tur opp på Fjellstua han også, der han plutselig kom dal-

ende ned i NM-byen en blans torsdags formiddag, lik en basunengel fra skyene, båret på luftige Catalinavinger direkte fra Oslo til den nyopprettede flyhavn på Vigra. Tro nu ikke at han kom for å spille, men med den sanne sirkushests begeistring ved duften av sagmugg måtte han simpelt hen en tur oppover dit hvor sjakk spiltes, koste hva det koste ville, for å være vidne til bønders og springeres trav over brettet og for å hilse på alle de gamle sjakkveteraner, som han imidlertid ikke har store respekten for, all den stund han har kjent de fleste av dem lenge før de var istand til å matte, men måtte nøye seg med å patte, og knapt nok det. Aja - sier Edberg, jeg kjente bestemora di, jeg - om noen av guttungene på 50—60 begynner å bry seg.

Nu hadde han varslet sin ankomst, så for de innvidde vakte det ingen større forundring da man plutselig fornemmet hans gny bak i salen. Og snart hadde han trykket samtlige 120—130 spillere og funksjonærer i

hånden, samt forhørt seg om hvorvidt han kunne delta i banketten til lørdag - og det kunne han selvfølgelig. Og ordfører Flem syntes det var svært til stas med en 83-åring som kom sporenstriks fra Oslo - og helt forbløffet ble han nu da han fikk vite at Edberg hadde spasert alle de hundrevis av trappetrinn fra Fjellstua og ned til byen.

*

Ikke for det - ordføreren skulle igrunnen være vel vant med spreke oldinger fra sin egen by, som f.eks. Ålesund Sjakklags hederskronede æresmedlem, skomakermester Echroll, som ved avslutningsfesten ikke unnså seg for å svinge turneringens yngste, lille Eldbjørg Eriksen fra Trondhjem i valsen - paret var til sammen ca. 100 år.

Det var forøvrig ganske utrolig hva som innfant seg til avslutningsfesten. Riktignok ble Oslo Schakselskaps formann, Gerrit Elmenhorst, som hadde truet med å innfinne seg på gjennomreise, forhindret - men til gjengjeld opplevet man formannen i Oslo og Omegn Sjakkrets, Audun B. Cook, som kombinerte sin sjakktur med en forhåpentlig lønnsom forretningsreise i Møre og tilliggende fylker mellom kongressen og avslutningen. Han deltok m.a.o. ikke i turneringen, men tro nu endelig ikke at han av den årsak unngikk dramatik. Hvem andre enn Oslo-kretsens utrettelige formann var det vel som plutselig om natten mellom lørdag og søndag (den første) fant seg selv innestengt på sitt hotellværelse, mens han så inderlig gjerne skulle ha vært ute på gangen en tur. Det er visstnok ennu ikke bragt helt på det rene hvem som hadde vridd om nøkkelen på utsiden og fjernet den, eller hvorvidt det bare var døren som

GAMMELKARA VANT - MEN DE UNGE KOMMER!

Kvalitativt når ikke årets toppklasse, mester A, helt opp i mot fjorårets på Lillehammer, da den savnet spillere som Vestøl, Ofstad, Svein Johannessen og Per Lindblom, men må allikevel etter våre forhold karakteriseres som meget rekrepresentativ.

Partiene bød på godt og vondt, mest på det siste naturligvis, men tilsynelatende uten at der skjedd noen svingning av nivået hverken opp eller ned.

Den meget omtalte tvekamp gammelkara—ungdommen gikk klart i favør av de førstnevnte, men dette til tross ga turneringen en uttrykkelig bekreftelse på at vi idag har en stor garde unge talentfulle og målbevisste spillere, som innvarsler et snarlig generasjonskifte - og gir oss all grunn til å se lyst på norsk sjakks fremtid.

Turneringen gav også et tydelig bevis for at bredden er større enn noensinne og at det tidligere eksisterende markante klasseforskjell mellom den gamle generasjon, representert ved ex-landslagsklasse-spillerne, og den nye er så godt som, for ikk å si helt, utvisket.

var gått i vranglås (den offisielle versjon går ut på dette). Hvorom allting er - foruten hotellets betjening tilkalt den gode Cook pr. telefon såvel politi som brannvesen, og fikk også tvunget igjennom besøk av en låsesmed engang utpå dagen, slik at han kunne komme ut og få utført sine forretninger. Det har visstnok ikke vært en slik utrykning der i byen siden Alesund brant.

Åja - Cooks tilkalling av brannvesenet satte forøvrig spor etter seg på de tilliggende rom, hvor iallfall en av NM-deltagerne ble vekket opp av sin søte slummer ved Cooks rop etter

Årets Norgesmester Ernst Rojahn (t.v.) i kamp med Einar Haave. Fra venstre rundt bordet: Otto B. Morcken, forbundets tidligere sekretær R. L. Henriksen, Oslo, Georg Christiansen, Odd A. Uri, Aalesund, Leif Sørensen, Fredrikstad, Henrik Furulund og ytterst junioren Jens Øvergaard, Romedal. Damen er fru Thallaug - mor til Chat Noirs ikke ukjente Anita.

brannvesenet gjennom veggen, og selvsagt gjorde det eneste fornuftige - nemlig å hoppe opp av sengen og kaste branntauet ut gjennom vinduet for ved denne kommunikasjon å tiltinge seg adgang til gårdsplassen. Vel, vedkommende oppdaget fort at det ikke var fullt så ille som han hadde trodd, men var allikevel temmelig Moe i knærne etterpå, hvder øyenvidner.

*

Det ovenfor beskrevne drama utspilte seg på Grand Hotell, hvor en flerhet av de mer celebre deltagere og observatører - således den alltid nærværende S.g H. - residerte. Ikke for

det - også det nyere og i prisklasse høyere beliggende Hotell Noreg hadde æren av å huse adskillige prominenser, deriblandt den ikke-spillende president Arnold Eikrem, hvis døgnrytme uvilkårlig ble noe forskjellig fra turneringsdeltagernes - og som i stor utstrekning nød ferielivets og naturens gleder. Således foretok presidenten et sjøbad - det første på åtte år - ved en bade plass beliggende i Ålesunds nærhet, dog utn å ta skade av det. Der forlyder at man planlegger å reise et monument på dette sted til minne om den sensasjonelle begivenhet - en statue forestillende presidenten idet han prøvende stikker høyre

stortå i vannet, utbrytende: «(strøket av sensuren)!».

På Hotell Noreg residerte også selveste turneringssjefen, presidentens yngre bror Odd Gunnar, som med hård hånd og under anvedelse av adskillig siviløkonomisk tuktt holdt tilbørlig styr både på spillerne og på de andre han i ukens løp kom i kontakt med under sitt opphold. Ved avslutningsbanketten ble turneringssjefen tilbørlig hyldet og visepresident Bockman overrakte på spillernes vegne en minnegave - bestående av en cocktailshaker (til erindring om de rystende begivenheter under turneringen) og en champagne-kjøler (for å minne om at en turneringssjef ofte bør helle isvann i blodet både på seg selv og andre). Gaven vakte umiddelbar interesse hos turneringssjefen og hans nærmeste familie.

*

De som måtte ha trodd at Ålesund Sjakkklag var en beskjeden og slumrende klubb fikk sin oppfatning grundig revidert under turneringen, da travl arrangører - som f.eks. Henrik Heriksen, Lars Elvsaa og Odd G. Uri nesten løp skoene av seg for å stille gjestene tilfreds - og klarte det. Det var derfor høyst fortjent at den arrangerende klubb under avslutningen ble overrakt en vakker sølvpokal med inskripsjon som erkjentlighetsgave fra spillerne.

En ting som fortjener spesiell omtale var det utmerkede radioprogram over Vigra lokalsender som tiltaksjef Elvsaa fikk istand - utmerkede intervjuer med president og klubbformann og dessuten en god del rundtomkring snakk om sjakk - ypperlig propaganda!

Elvsaa skal forøvrig berømmes for sin spirituelle ledelse av premieutde-

lingen - det er ikke dårlig å kunne knytte en rask liten kommentar til hver eneste premiering - myntet enten på giveren, på mottageren eller på gjerstanden. Det var forøvrig fantastisk hva arrangørene hadde klart å trylle frem av gavepremier fra byens firmaer og private - det var alt fra gedigent sølv til sjøstøvler. Vel blåst Ålesund - rene kulingen var det!

*

Og så var da alt slutt - og man lånte penger av hverandre eller helst av arrangørene for å komme hjem engang, for dyrt er det å bo på hotell i en uke, i Ålesund som overalt ellers - selv om man jo i egenskap av sjakkspiller selvsagt fører et sobert liv uten synderlige utsvevelser. Og hjem kom da alle til slutt - noen med premier i bagasjen, de fleste uten - men alle med en hyggelig erindring om Ålesund som en utmerket kongressby 1958.

Kongressen

Norges Sjakkforbund's 38. kongress ble avholdt i Frimurerlogen i Aalesund lørdag 28. juni kl. 17.00.

Der var hilsningstaler av Aalesund by's ordfører Dagfinn Flem, Aalesunds Schaklag's formann Henrik Henriksen og Norges Sjakkforbund's president Arnold J. Eikrem.

Eikrem holdt minnetale over Rolf Heiestad påhørt stående av de delegerte, etterfulgt av to minutters stillhet.

I tilknytning til årsberetningen hadde presidenten en lengre redegjørelse. Beretningen ble enstemmig godkjent - og forbundsstyret fikk ros

for sin virksomhet i den forløpne periode.

Et forslag fra Ove Dynna, Gjøvik om å nedsette forbundskontingenten vant ikke særlig gehør blant de delegerte. En rekke talere gikk kraftig inn for bibeholdelse av den nuværende, hvilket ble vedtatt med overveldende flertall, med unntagelse av at kontingenten for ungdom under seksen nedsattes til kr. 2,00.

De fremlagte lov- og turneringsreglementsforslag ble vedtatt med ubetydelige endringer.

Valgene gav følgende resultat: President: Arnold J. Eikrem, Jarl, Trondheim. Vice-president: Knut Bøckman,

Oslo Schakselsk. Sekretær: Ib Woxholt, Trondhjem Schakkklub. Kasserer: Helge Edv. Wold, Jarl, Trondheim. Styremedlemmer: Daniel Hvalryg, Tønsberg Sjakklubb, Willy L. Olsen, Oslo Schakselskap, Hallstein Vårdal, Bergen Schakkklub. Varamenn: Ingvar Skogseth, Jarl, Trondheim, Paul A. Svendsen, Steinkjer Sjakklag, Ulf Tiller, Trondhjem Schakkklub.

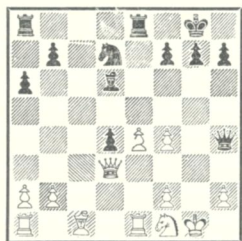
Der har vært en givende og saklig kongress, hvor den positive vilje har rådet grunnen, uttalte presidenten i sin avslutningstale. Og på bakgrunn av det som har skjedd de siste årene sier vi oss enig - og tilføyer usedvanlig!

Brett-glimt fra Aalesund

God forretning.

At det er en god forretning å bytte bort to lette offiserer for tårn, to bønder og angrep, fikk man se et eksempel på i følgende partistilling.

Knut Bøckman (etter 17. —, Dd8—4h).

Dag Østerberg i trekket.

Hvit står svakt og bør unngå at stillingen åpnes ytterligere, for det er skaffet forbindelse mellom tårnene med Ld2. Det beste synes å være Df3, for å fortsette med Ld2 eller Sg3.

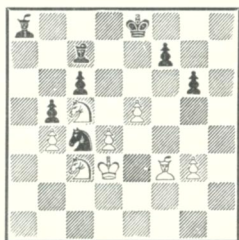
Partiet fortsatte med 18. e5, Lxe5! 19. fxe5, Sxe5. Truer Sxd3 og Sf3†.

20. Txe5, Txe5. 21. Dg3, Dxc3†. 22. hxg3, Te1! 23. b3, d3. 24. Kg2. Ikke 24. Lb2 p.g.a. d3—d2 og vinner. 24. —, Td8. Imøtegår 25. Lb2 med d2. 26. Sxd2, Txa1 fulgt av Txd2.

25. Sd2, Tc8. 26. Lb2, Txa1. 27. Lxa1, Tc2 og hvit ga opp.

(Dagbladet).

Kr. Stanes

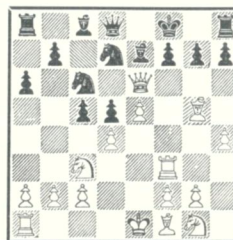
Olaf Barda

52. Sxb5, Lxe5. 53. dxe5, Sxe5†. 54. Ke3, Sxf3. 55. Sc7†, Kd8. 56. Sxa8, Se5. 57. Kd4, Sf3†. 58. Ke4, Sg5†. 59. Kf4, f6. 60. Sb6, Sf7. 61. Sc4, Ke7. 62.

Ke4, SSh6. 63. Se3, Kd6. 64. Kd4, Sf7. 65. Sc4†, Ke7. 66. Sd3, Sd8. 67. Kc5, Ke6. 68. Se3, g5. 69. g4, Kd7. 70. Kb6, Kd6. 71. Sc5, Ke5. 72. Kc7, Sf7. 73. Kxc6, Kd4. 74. Sf5†, Kc3. 75. b5, Se5†. 76. Kd5, Sc4. 77. Sd6, Sa5. 78. b6, Kd2. 79. Sc4†, oppgitt.

Et desperado-offer.

Kr. Stanes i trekket.

Sverre Halvorsen.

Overraskelsene mann i Aalesund var Sverre Halvorsen, Stavanger, som spilte friskt og uortodoks i de fleste partier. Han innfant seg med sin bil, sitt hustelt, sin kone og sine barn, og nøy såvidt vi kunne se både ferien og sjakkpartiene i fulle drag - omsatt på sjakkbrettet med «fule drag», ikke minst i dagens parti, hvorom Sverre Halvorsen selv forteller: «Hvit spiller åpningen altfor aggressivt og svart får et farlig press i sentrum. Hvit har faktisk intet annet valg for å redde partiet enn å gi dronningen for to lette offiserer. Overraskende nok viser det seg at hvits angrep ikke er så lett å parere. Svart spiller litt uforsiktig (14. —, c4?) og plutselig vinner hvit nok en offiser og svart klarer ikke å forsvare seg mot hvits press. Det er ikke ofte et desperado-offer går så bra.» Så over til partiet, som i fransk åpning førte fram til diagram-stillingen overfor med følgende trekk:

1. e4, e6. 2. d4, d5. 3. Sc3, Sf6. 4. Lg5, Le7. 5. e5, Sfd7. 6. h4, a6. 7. Dg4, Kf8.

8. Th3, c5. 9. Tf3, Sc6. 10. Dxe6. (Se diagram.)

Hvit truer Dxf7 matt, og Dxd5, og svarts svar var derfor gitt:

10. —, Sf6. 11. Dxe7†, Sxe7. 12. exf6, gxf6. 13. Lxf6, Tg8. 14. 0-0-0, c4? 15. Te3, Le6. 16. f4!, Dd6. 17. Lxe7†, Kxe7. 18. f5, Kd7. 19. fxe6†, fxe6. 20. Tdel, Taf8. 21. Sf3, Df4. 22. Kb1, Tf6. 23. g4!, b5. 24. g5, Dxf3. 25. gxf6!, Df2. 26. Txe6, Tg1. 27. Te7†, Kc8. 28. Sd1, Dxf6. 29. Lh3†, Kb8. 30. Te8† og svart ga opp.

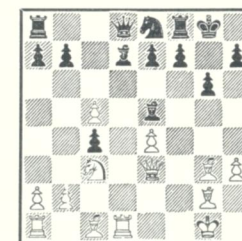
Olaf Barda.

CATALANSK ÅPNING

Hvit: Ernst Rojahn.

Sort: Otto B. Mørcken.

1. Sf3, Sf6. 2. g3, g6. 3. Lg2, Lg7. 4. 0-0, 0-0. 5. d4, d5. 6. c4, c6. 7. Sc3, dxc4. 8. Se5? (Her bør hvit fortsette med 8. e4 etterfulgt av De2 og Td1 - da sorts merbonde på c4 ikke kan holdes med fordel.) 8. —, Le6! (Hadde springeren stått på f3 ville teksttrekket ha vært et slag i luften.) 9. e4, Sb—d7. 10. f4, Sxe5! 11. fxe5, Lg4. 12. Dd2, Se8. 13. h3, Lc8. 14. De3, c5. 15. dxc5, Lxc5. 16. Td1, Ld7.

17. Ld2? (En stygg feil som koster en kvalitet.) 17. —, La4! (P.g.a. truselen på diagonalen d4—g1 kan løperen ikke slåes og tårnet ikke flyttes.) 18. Le1, Lxd1. 19. Txd1, Dc8. 20. Sd5, De6. 21. Lf1, Sf6. 22. Lxc4, Dxb3. 23. Sxe7†, Kg7. 24. Lc3, Sg4. 25. Sf5†,

gxf5. 26. Lxe5†, f6. 27. Dg5†, Kh8. 28. Ld4, Dxc3†, 29. oppgitt. (29. Kf1, Sh2† og Dxc5).

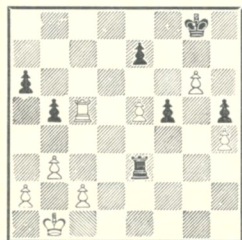
Sort: Olaf Barda.

Hvit: Gunnar Moe.

Hvit er bastet og bundet på hender og føtter - og har intet å sette opp mot sort's tilintetgjørelse: 1. Sxb3, Te1 og her foretrakk hvit å begå selvmord ved å spille 2. Df3, Tg1†! Hvis han her i stedet hadde valgt den relativt beste fortsettelse 2. Dc2 ville man ha fått følgende pikante avslutning: 2. —, Dc2. (Dg4 straffes med 2. —, h5. 3. Dh3, Te2). 2. —, Sf4†. 3. gxf4. (Eller 3. Kf3, Se2†. 4. Kg2, Tg1†. 5. Kh3, Th1†. 6. Kg2, Th2†!) 3. —, Dxb4. 4. Dc8†, Kg7. 5. Lc2, Dh1†. 6. Kg3, exf†. 7. Kxf4, Ld6†. 8. Kg4, Dh5 matt.

Sort: Olaf Barda.

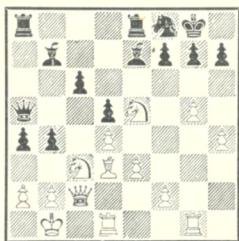
Hvit: Haakon Opsahl.

I forrykende tidsnød fortsatte Opsahl her med 38. Kc1? - og tapte som fortsettelsen viser. Han skulle imidlertid ut fra diagramstillingen ha

spilt 38. e6, truende direkte Txf5 - og der må vel nærmest skje et mirakel om sort skal vinne. Partiet fortsatte: 38. —, Kg7. 39. Kd2, Te4. 40. Tc6, Txe5. 41. Txe6, f4. 42. Tc6, f3. 43. Tc3, Tf5. 44. Ke1, Kxg6. 45. Kf2, e5. 46. Tc6†, Kf7. 47. Tc5, Ke6. 48. Txb5, Tf4. 49. Tb8, e4. 50. Te8†, Kd5. 51. e3, Txb4. 52. Ke3, Tg4. 53. a4, h4. 54. a5, Kc6. 55. Th8, Tf4. 56. Th6†, Kb5. 57. Th5†, Ka6. 58. Kf2, e3†. 59. Kxe3, f2. 60. Kxf4, f1—D. 61. Kg4, De1. 62. Txb4, Dxc3. 63. Th5, Dxb3. 64. Tf5, Kb7. 65. Kg5, Da2. 66. Kg6, De6†. 67. Kg5, Kc7. 68. Tf6, De5†. 69. Tf5, Dg7†. 70. Kf4, Kd7. 71. Tg5, Dd4†. 72. Kf5, Ke7. 73. Kg6, Df4. 74. Tf5, Dg4†. 75. Tg5, De6†. 76. Oppgitt.

DRONNING-GAMBIT

1. d4, d5. 2. c4, e6. 3. Sc3, Sf6. 4. exd5, exd5. 5. Lg5, Le7. 6. e3, c6. 7. Dc2, Sb7. 8. Ld3, 0-0. 9. Sf3, Te8. 10. 0-0-0, Sf8. 11. h3, a5. 12. g4, b5. 13. Kb1, Lb7? (Bedre 13. —, Ld7). 14. Th-g1, a4. 15. Lxf6, Lxf6. 16. g5, Le7. 17. h4, Da5. 18. Se5, b4.

19. Lxh7†! Sxh7. 20. g6! (Truer gxh7† og matt i neste trekk. Hvis 20. —, fxg6 så 21. Dxc6, Sg5. 22. hxg5 og vinner.) 20. —, Sg5. 21. gxf7†, Sxf7. 22. Txg7†! og sort gav opp, da der på 22. —, Kxg7 følger 23. Dg6† og matt i neste trekk.

Et av den 24-årige Myhre ypperlig spilt parti.

Norges Sjakkforbunds lover

Vedtatt 28. juni 1958.

§ 1.

Norges Sjakkforbund er dannet av norske sjakkklubber. Forbundet er upolitisk og har til formål å øke interessen for sjakkspillet ved et sjakktidsskrift, arrangere matcher, turneringer, foredrag o. l. og bistå ved dannelsen av nye sjakkklubber.

Forbundet er medlem av Nordisk Sjakkforbund og Federation Internationale des Echecs (FIDE).

§ 2.

Enhver norsk sjakkklubb kan bli medlem av forbundet med de plikter og rettigheter som forbundets lover gir, forutsatt at den samtidig slutter seg til sitt distrikts sjakkrets, hvis sådan finnes eller kan dannes.

Kretsens lover må være godkjent av forbundets styre.

Også enkeltpersoner kan opptas som medlemmer hvis det på deres hjemsted ikke er noen sjakkklubb som er tilsluttet forbundet.

§ 3.

En sjakkrets dannes på initiativ av forbundet eller av de angjeldende klubber med forbundets godkjenning. Det påhviler forbundsstyret å bestemme kretsens utstrekning ut fra vurdering av de geografiske forhold og etter at de interesserte klubbers mening er hørt. Forbundsstyret kan også foreta oppdeling av en på forhånd eksisterende krets, hvis forholdene tilsier dette.

I distrikter hvor det ikke er dannet krets, kan forbundet anmode de eksisterende klubber om å danne en sådan. Forbundet har rett til å pålegge at en krets dannes hvis der eksisterer minst tre klubber tilsluttet forbundet innenfor et distrikt.

Kretsens lover skal godkjennes av forbundet.

Kretsene skal årlig avgi beretning ovenfor forbundet om sin virksomhet.

§ 4.

Alle forbundets kretser og klubber, likeledes disses styre og de enkelte medlemmer, samt direkte medlemmer er pliktig til å følge forbundets lover og turneringsregler, samt å følge de beslutninger forbundsstyret eller turneringsledelse i samsvar med disse måtte fatte. En sammenslutning eller en enkelt spiller, som bryter lovene eller reglementet eller gjør seg skyldig i disiplinære forseelser kan av forbundsstyret tildeles en advarsel. Hvis forbundsstyret finner forseelsen særlig graverende kan det idømme en spiller diskvalifikasjon for en viss tid.

Spillere som diskvalifiseres av forbundsstyret har dog anledning å delta i turneringer i den klubb han tilhører, forutsatt klubbens styre gir tillatelse til dette.

§ 5.

Forbundets lovgivende myndighet er kongressen og dets utøvende myndighet er forbundsstyret. Dog har kretser, klubber og direkte medlemmer adgang til å appellere styrets avgjørelser for kongressen som den høyeste myndighet. Enkelt personer må fremme sin klage gjennom sin klubb. Forbundsstyrets avgjørelser er i mellomtiden gjeldende. Klager vedrørende turneringstvister skal tilstilles appellutvalget. (Konf. § 6 i turneringsreglementet.)

§ 6.

Forbundet holder kongress hvert år. Kongressen er forbundets høyeste myndighet og består av representanter for klubbene, forbundsstyrets medlemmer og 1 representant for hver av kretsene.

Det er bare klubbene som gjennom sine representanter har stemmerett på kongressen. Klubbene har rett til å sende 1 representant for hvert påbegynt 25. medlem ifølge innsendte medlemsfortegnelse.

Ingen kan representere mer enn 1 klubb, og må ha vært medlem av denne i minst 3 måneder.

For å ha representasjonsrett, må klubbens forpliktelser til forbundet være i orden.

Kongressen kan oppnevne ett eller flere utvalg til å ta seg av spesielle saker. Medlemmene i slike utvalg har talerett i saker som angår utvalgets arbeide.

§ 7.

Kongressen holdes innen 15. september og om mulig i forbindelse med årets landsturnering. Den innkalles av forbundsstyret minst 13 uker før den skal holdes. Forslag som ønskes behandlet på kongressen, må være forbundsstyret ihende senest 10 uker i forveien.

Forslagsrett til kongressen har klubbene tilsluttet forbundet, kretsene og forbundsstyret.

Dagsorden og innkomne forslag må være sendt til klubber og kretser senest 6 uker før kongressen skal holdes.

§ 8.

På kongressen behandles:

1. Godkjenning av representantenes fullmakter.
2. Valg av sekretær for kongressreferat.
3. Valg av dirigent.
4. Årsberetning.
5. Regnskap.
6. Innkomne forslag.
7. Valg av president, visepresident, sekretær, kasserer og 3 styremedlemmer, samt 3 varamenn til styret. Valg av 2 revisorer med varamann. Valg av valgkomité bestående av 5 medlemmer. Valg av appellutvalg.
8. Forslag om sted for neste års kongress (og landsturnering).

§ 9.

Alle valg foregår ved skriftlig stemmegivning, med mindre det foreligger forslag på bare 1 kandidat. President, visepresident, sekretær og kasserer velges enkeltvis, og må for å bli valgt oppnå absolutt flertall. Oppnås ikke dette, finner omvalg sted mellom de to som fikk flest stemmer. Hvis derefter stemmelikhet, foretas loddtrekning.

Alle forslag må, såfremt intet annet er bestemt i lovene, oppnå alminnelig flertall for å bli vedtatt. Ved stemmelikhet ansees det som falt.

Forslag til lovendring som ikke er oppført på dagsordenen, kan ikke tas opp til behandling. Andre forslag som ikke står på dagsordenen, kan bare behandles når $\frac{3}{4}$ av representantenes stemmer avgis for at det tas opp til behandling.

Utskrift av kongressens beslutninger skal tilstilles klubbene og kretsene.

§ 10.

Ekstraordinær kongress kan innkalles av forbundsstyret, og skal innkalles når minst $\frac{1}{2}$ av forbundets klubber forlanger det, — i begge tilfelle med 1 måneds varsel. Slik kongress kan bare behandle den eller de saker som nevnes i innkallelsen.

§ 11.

Kontingenten for klubbmedlemmer fastsettes av kongressen. Den regnes etter medlemstallet pr. 1. januar og gjelder for kalenderåret. Den må være sendt gjennom kretsen til forbundets kasserer innen 30. april samme år sammen med medlemsfortegnelse. Klubber som ikke tilhører noen krets sender kontingenten direkte til forbundet.

Dobbeltmedlemmer betaler kun forbundskontingent til den klubb de representerer utad.

Betaler en klubb ikke kontingent i rett tid eller på annen måte misligholder sine forpliktelser, kan forbundsstyret vedta at klubben mister sitt medlemskap.

En klubb som har mistet sitt medlemskap på grunn av misligholdt kontingentforpliktelse kan prinsipielt ikke opptas igjen før forholdet er ordnet.

§ 12.

Forbundets regnskapsår er fra 1. juni til 31. mai. Av de innkomne midler skal det hvert år avsettes minst kr. 500,00 til Norges Sjakkforbunds fond.

§ 13.

Forbundsstyret holder møte etter innkallelse av presidenten dog minst 5 ganger i funksjonstiden. Dessuten skal møte holdes når minst 3 styremedlemmer forlanger. Styret er beslutningsdyktig når 4 medlemmer er tilstede. Beslutninger fattes med alminnelig stemmeflertall. Ved stemmelikhet gjør presidentens stemme utslaget. Over møteforhandlingene føres protokoll, hvorav gjenpart tilstilles samtlige styremedlemmer og varamenn. Styret er forbundets høyeste myndighet mellom kongressene.

§ 14.

Tvistigheter mellom kretser og klubber kan innbringes for å avgjøres av forbundsstyret. Styrets avgjørelse kan innankes for kongressen.

§ 15.

Ønsker en klubb å melde seg ut av forbundet skal skriftlig melding herom tilstilles forbundsstyret gjennom kretsen, medmindre klubben står direkte tilsluttet forbundet.

§ 16.

Medlem som skylder kontingent til en klubb tilsluttet forbundet, kan ikke opptas eller stå som medlem av noen annen klubb i forbundet før nevnte forhold er ordnet.

§ 17.

Forslag om utnevning av æresmedlemmer i Norges Sjakkforbund må tilstilles forbundsstyret av et kretsstyre eller klubbstyre, med utførlig begrunnelse. Hvis $\frac{2}{3}$ av forbundsstyret anbefaler utnevningen bringes forslaget inn for kongressen hvor utnevningen må skje med $\frac{2}{3}$ flertall.

§ 18.

For medlemmer av Norges Sjakkforbund og andre interesserte er det adgang å tiltre støtteorganisasjonen «Sjakkens Venner» mot erleggelse av en årlig avgift av minimum 50,00 kr. De beløp som på denne måte innkommer avsettes til eget fond «Ungdomsfondet», hvis midler kun skal anvendes til hjelp for yngre spillere ved representasjon i internasjonale turneringer o.l.

Fondets midler bestyres av et utvalg bestående av presidenten og to medlemmer av «Sjakkens Venner». De to siste velges av kongressen.

Organisasjonens regnskap administreres av Norges Sjakkforbunds kasserer.

§ 19.

Endringer i disse lover kan bare foretas på ordinær kongress, og må ha $\frac{2}{3}$ flertall av de avgitte stemmer.

§ 20.

Forslag om oppløsning av forbundet kan bare behandles på ordinær kongress, og beslutninger om dette må ha $\frac{3}{4}$ flertall av de avgitte stemmer.

Blir oppløsning vedtatt, bestemmer kongressen over forbundets midler, som bare kan anvendes til fordel for sjakklivet i Norge.

Norges Sjakkforbunds turneringsreglement

Vedtatt 28. juni 1958.

AVD. 1. ALMINNELIGE BESTEMMELSER

§ 1.

De av Norges Sjakkforbund vedtatte spille- og turneringsregler (FIDE's) benyttes i forbundets turneringer og matcher.

§ 2.

Vunnet parti regnes som 1 poeng, remis som $\frac{1}{2}$ poeng og tapt parti som 0 poeng.

§ 3.

Partier, som ifølge spille- og turneringsreglene er ugyldige regnes som tapt for begge parter, hvis ikke turneringsledelsen finner at spesielle omstendigheter tilsier at partiet kan spilles om.

§ 4.

Der benyttes sjakkur, som automatisk viser full tid. Partiet er tapt hvis ikke trekkseriens siste trekk er gjort og uret omstilt innen full tid er vist.

§ 5.

Når et parti avbrytes for senere å gjenopptas, skal begge spilleres noteringskjema legges i en konvolutt, som forsegles. Det hemmelige trekk noteres av vedkommende spiller på hans partiskjema.

§ 6.

Twister ved turneringer avgjøres av turneringsledelsen.

Det av kongressen valgte appellutvalg har følgende mandat:

- 1) Alle avgjørelser, som er truffet i turneringer av turneringsledelser eller dommere kan innankes for appellutvalget, men bare gjennom vedkommende spillers klubb.
- 2) Appellutvalget bør gjennom Norges Sjakkforbund be' om FIDE's uttalelse i vanskelige saker.
- 3) Appellutvalgets avgjørelser skal være endelige. Dog kan kongressen, med $\frac{2}{3}$ flertall, bestemme at FIDE's uttalelse skal innhentes, hvis dette ikke er gjort. Går denne imot appellutvalgets dom, skal den omgjøres.
- 4) Appellutvalgets avgjørelser refereres i Norsk Sjakkblad.
- 5) Appellutvalget skal bestå av 3 medlemmer med 3 suppleanter der velges for 3 år om gangen. Det medlem av appellutvalget, hvis klubb eller klubbmedlem er part i en tvist, trer ut av utvalget og erstattes med suppleant. Suppleantene velges som første, annen og tredje suppleant, og rykker opp i denne orden hvis noen av medlemmene trekker seg eller faller bort. I så tilfelle foretas suppleringsvalg på neste kongress. Forbundets valgkomite skal foreslå kandidater til appellutvalg.

AVD. 2. LANDSTURNERINGEN

§ 7.

Turneringen er åpen for alle norske spillere tilsluttet forbundet. Forbundsstyret kan gi tillatelse til utenlandske spillere å delta, dog må disse tilhøre et landsforbund tilsluttet FIDE.

§ 8.

1) Mesterklassen.

Berettiget til å delta er innehavere av titelen mesterspiller i Norges Sjakkforbund, samt spillere Forbundsstyret måtte finne kvalifisert hertil.

De anmeldte spillere klassifiseres i to grupper, elitegruppen og reservegruppen. Klassifiseringen foretas av en uttagningskomité, som består av Forbundets president — med visepresident som varamann — siste års Norgesmester og tre medlemmer oppnevnt av siste års kongress. Berettiget til å spille i elitegruppen er premievinnerne i foregående års elitegruppe, samt de to beste i foregående års reservegruppe.

Hvis der ialt bare er anmeldt 14 mesterspiller eller færre, spiller samtlige i elitegruppen.

a) Elitegruppen.

Elitegruppen skal bestå av minimum 8, maksimum 20 spillere. Ved inntil 12 deltagere anvendes Bergers system, ellers Monrads system.

Vinneren erholder titelen Norgesmester, og innehar Norgesmesterskapet i sjakk inntil neste landsturnering. Titelen Norgesmester kan kun tilfalle norske statsborgere.

b) Reservegruppen.

De to beste i reservegruppen har rett til å spille i elitegruppen ved neste landsturnering. Spillere som ikke oppnår 30 % gevinst rykker ned i 1. klasse. Hvis deltagerantallet overstiger 28 spilles der i to grupper. Gruppevinnerne er da berettiget til å spille i elitegruppen ved neste landsturnering.

2) 1. klasse.

Berettiget til å delta i klassen er innehavere av titelen førsteklassespillere, samt spillere forbundsstyret måtte finne kvalifisert hertil.

Opprykning til mesterklassen:

Hvis færre enn 12 deltagere: de to best plaserte.

Hvis 12—24 deltagere: de tre best plaserte.

Hvis 24—28 deltagere: de fire best plaserte.

Dette gjelder også hvis der spilles i flere grupper.

Spillere som ikke oppnår 30 % gevinst rykker ned i 2. klasse.

3) 2. klasse.

2. klasse består av spillere som ikke er berettiget til å spille i de foran nevnte klasser.

Opprykning til 1. klasse:

Hvis færre enn 12 deltagere: de to best plaserte.

Hvis 12—24 deltagere: de tre best plaserte.

Hvis 24—28 deltagere: de fire best plaserte.

Dette gjelder også hvis der spilles i flere grupper.

4) Juniorklassen.

Berettiget til å spille i Juniorklassen er spillere som pr. 1. september i inneværende år ikke er fylt 20 år.

Seierherren får titelen Norgesmester for junior, og innehar Norgesmesterskapet for juniors til neste landsturnering. Juniormesteren rykker opp i mesterklassen.

5) Dameklassen.

Berettiget til å delta i klassen er kvinnelige spillere. Vinneren får titelen Norgesmester for damer, og innehar Norgesmesterskapet i sjakk for damer inntil neste landsturnering.

§ 9.

Forbundsstyret godkjenner startkontingenten og eventuelle pengepremier.

§ 10.

Turneringene i mesterklassens reservegruppe, 1. klasse, 2. klasse, junior-klasse og dameklasse spille efter Monrads system i en eller flere grupper hvis der er flere enn 10 deltagere, ellers efter Bergers system.

Hver gruppe består av høyst 28 spillere.

Med flere enn 18 spilles 9 runder.

Med 14—18 spilles 8 runder.

Med 10—14 spilles 7 runder.

Inndelingen i grupper skal skje således at antallet deltagere såvidt mulig deles likt i gruppene.

§ 11.

Hvis flere spillere i en klasse eller gruppe har oppnådd samme poengsum skal eventuelle pengepremier deles likt mellom dem.

Forøvrig avgjøres rekkefølgen efter følgende regler:

a) Dersom Bergers system benyttes:

1) Sonnenborg-Berger system. 2) Spillernes innbyrdes resultat. 3) Loddtrekning.

b) Dersom Monrads system benyttes:

1) Ved kvalitetsberegning (ved dennes beregning krediteres man alle sine motstanderes poengsum). 2) Sonnenborg-Berger system. 3) Loddtrekning.

Om førsteplass i mesterklassens elitegruppe eller juniorklassen skjer dog alltid omspill. Ved poenglikhet mellom to spillere spilles stikkamp over fire partier. Ved poenglikhet mellom flere spillere spilles der en turnering over det

antall runder forbundsstyret måtte bestemme. Ved ny poenglikhet skjer nytt omspill.

§ 12.

Anmeldelser skjer gjennom ens klubb, som sender den til arrangøren.

§ 13.

Spilletiden utgjør pr. dag én eller to spilleperioder á fem timer.

§ 14.

Betenkningstiden er 40 trekk i 2½ time og senere 16 trekk i timen for samtlige klasser.

§ 15.

Taper en spiller et parti gjennom å utebli, ansees han å ha utgått av turneringen, hvis ikke turneringskomiteen finner grunn til å bestemme noe annet. Hvis en spiller går ut av turneringen forholder man seg slik:

a) Hvis Bergers system benyttes:

Har spilleren innen han gikk ut av turneringen ferdigspilt mindre enn halvparten av sine partier, regnes ikke de resultater som er oppnådd mot ham. I motsatt fall ansees hans gjenstående partier vunnet av respektive motstandere.

b) Hvis Monrads system benyttes:

Mot ham oppnådde resultater regnes, men han plasseres i de gjenstående runder sist på rundetabellen og hans gjenstående partier ansees som vunnet av de motstandere, han ifølge spilleplanen skulle ha møtt.

§ 16.

Et parti kan ikke avbrytes før spilleperiodens slutt og heller ikke før det første halvtrekk i nærmest efterfølgende trekkserie er gjort.

Avsluttes ikke et parti på den tid man har beregnet skal det spilles ferdig så snart spillerne har avsluttet neste rundes partier. Turneringskomiteen har rett til, hvis den anser det for nødvendig å avsette spilletid utover den ordinære for å få ferdigspilt partier.

Hvis en spiller har flere avbrutte partier bestemmer turneringskomiteen i hvilken rekkefølge partiene skal spilles. Før siste rundes begynnelse må alle avbrutte partier være ferdigspilt.

§ 17.

Hvis en spiller trekker seg fra turneringen og forbundsstyret ikke finner å kunne godkjenne begrunnelsen herfor skal vedkommende utelukkes fra neste års landsturnering.

AVD. 3. MESTERSKAPSTURNERINGER FOR LAG.

§ 18.

Forbundet arrangerer hvert år et Norgesmesterskap for lag, for hvilket det gjelder et spesielt reglement utarbeidet av forbundsstyret.

HOLLANDSK PARTI

Hvit: Ernst Rojahn. Sort: Olaf Barda.
1. d4, f5. 2. e4, fxe4. 3. Sc3, Sf6. 4. Lg5, c6. 5. f3, Da5. 6. Dd2, d5. 7. fxe4, dxe4. 8. Lc4, b5. 9. Lxf6, exf6. 10. Sxb5,

Db6. (Hvis 10. —, Dxd2† så 11. Kxd2, Sxb5. 12. Ld5! og vinner). 11. Sc3, Lb5. 12. Sg—e2, La6 og sort tilbød remis som hvit selvfølgelig aksepterte.

Fra den internasjonale arena

Der har vært stor aktivitet på den internasjonale arena i sommermånedene - som en opptakt til høstens to gigantbegivenheter; intersoneturneringen i Portoroz og sjakkolympiaden i München.

UHLMANN MOT STORMESTERTITLEN.

Keinbaum ved Berlin 1.—17. juni.

Den noen og tyve år gamle øst-tysker Wolfgang Uhlmann har ved flere anledninger vist seg å være en ytterst farlig herremann med en riktig respektabel merritliste fra de siste år - dog skuffet han nok sine landsmenn en smule ved ikke å kvalifisere seg for intersoneturneringen i Wageningen siste høst.

Fornyligen - i Kienbaum - oppvartet han med den rene drømmescore 9 p. av 10 - 3½ p. forsprang på nestemann, dvs. tre; Fuchs, Øst-Tyskland, Antoschin, Sovjet og Neikirch, Bulgarien alle 5½ p. Derefter fulgte: Bertholdt og Zirngibl, Øst-Tyskland samt Honfi (Ungarn) alle 5 p., Frantz (Øst-Tyskland) og Kostro (Polen) alle 4 p., Kozma (Tsjekkoslovakiet) 3½ p. og Braun (Øst-Tyskland) 3 p.

Sofia 8.—22. juni.

Efter en ytterst spennende og dramatisk sluttspurt hvor ikke færre enn seks spillere hadde chansen til å gå til

topps foran siste runde ble seierspalmene delt mellom Bobekov (Bulgarien), Gurgenedze (Sovjet) og Radovici (Romanien) med 7 p. 4.—6. Vukcevic (Jugoslaviens) Szilagyi (Ungarn) og Minev 6 p. hver. 7. Brzozka (Polen) 5 p. 8.—11. Zwetkov, Padevsky, Golz (Øst-Tyskland) og Gerensky alle 4½ p. 12. Pantaleev 4 p.

TRIUMF FOR PORTISCH I DR. ASZTALOS MINNETURNERING

Balatonfüred (Ungarn) 14.—28. juni.

Den 21-årige ungarske mester L. Portisch kunne her notere seg for en flott triumf, sin hittil største - og det i meget eksklusive felt med tre stormstre, tre internasjonale mestre og fem nasjonsmestre.

1. Portisch 9 p. (+7, —4, ÷0!). 2. Tolusch (Sovjet) 8½ p. (Nederlag for Portisch og Szabo). 3.—4. Bilek og Szabo 7 p. 5.—6. Barcza og Troianescu (Romania) 6 p. 7. Bobozov (Bulgarien) 5 p. 8.—9. Malic (Øst-Tyskland) og Sokolov (Jugoslaviens) 4 p. 10. Paoli (Italien) 3½ p. 11.—12. Forintos og Plater (Polen) 3 p. hver.

SOVJET - SOM SEDVANLIG I STUDENTER-VM

Golden Sands 5.—15. juli.

Sovjet tok som sedvanlig hjem studenterverdensmesterskapet; dvs. for fjerde gang på rad efter at de ble snytt på gullet av tsjekkerne i det før-

ste offisielle VM, der som kjent fant sted i Oslo.

Skueplassen var i år det lille mondede badested «Golden Sands» ved den bulgarske sortehavskyst. Sovjetmesteren Tal var det store navn og oppvartet med flere helt fantastiske partier.

1. Sovjet 19½ p. av 28 partier. 2. Bulgaria 17 p. 3-5. Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og Ungarn alle 14 p. 6. USA 12½ p. 7. Argentina 11½ p. 8. Øst-Tyskland 9½ p.

Største poengscorer ved 1. bord var Tal med 8½ p. av 10 partier.

Tal's fantastiske prestasjon.

Man kan tross alt ikke ganske enkelt si, at Tal's seier i det etterfølgende parti var et lykketreff. Den måte han «vrir» sin ugunstige stilling til en gevinst er severdig - og rev tilskuerne med i livlig bifall.

Warna 1958.

NIMZO-INDISK

Hvit: Mititelu, Romania.

Sort: Tal, Sovjet.

1. d4, Sf6. 2. c4, e6. 3. Sc3, Lb4. 4. e3, 0-0. 5. Sg—e2, d5. 6. e3, Le7. 7. cxd, rxd. 8. g3, c6. 9. Lg2, a5. 10. 0-0, Sa6. 11. f3, c5. 12. Kh1, Sc7. 13. Dc2, Le6. 14. Td1, Te8. 15. dxc, Lxc5. 16. e4, Te8. 17. Lg5!?, Sg4!?. (Hvit avviker dronningofferet og de dermed forbundne forviklinger, da han venter seg mere - og med rette - av sin fortsettelse med poenget 20. d6!). 18. fxc!, Dxc5. 19. exd, Lxc4. 20. d6!, Lxe2. 21. Sxe2, Lx d6. 22. Txd6, Sb5. 23. Dd2!, Dg4(!). 24. Sc3, Sxd6. 25. Dxd6, (Med to lette offiserer og bonde mot tårn skulle hvit i det minste ikke tape. Han undervurderer imidlertid de sorte mot-sjanser, hvilke Tal med briljant «schwung» gjør gjeldende.) 25. —,

Tc—d8. 26. De7, h5! 27. Tf1, Td7. 28. Dxa5, h4. 29. gxh? (Hvit er stadig like sorgløs - med 29. Db4! har han gode utsikter.) 29. —, Td2! 30. Ld5(?). (Hvit har ventet seg alt for meget av dette trekk.) 30. —, Kh8!! (Dette enkle svar knuser alle forhåpninger.) 31. Db4, Dh3! 32. Df4, Txx2! 33. Kgl, (Tvungent). 33. —, Tc2! (Et raffinert trekk, hvis mening kommer til uttrykk tre trekk senere.) 34. Sd1, (Rettet mot Te3). 34. —, Te6! 35. h5, Tf6. 36. Db8†, Tc8! (Derfor 33. —, Tc2!). 37. Lg2, Txf1† og hvit ga opp. Et ut av ilden hentet poeng!

Man tør være spent på hvor lenge Tal vil holde denne krafttødende stil. (DSZ).

Pilnik Argentinsk mester.

Buenos Aires. Vår kjenning fra Nor-gesturneen i 1956 Herman Pilnik er nu vel hjemme i Pampaens land etter et par tre års utlendighet. Han fikk en fulltreffer i det argentinske mesterskap: 13 p. - foran Panno og Redolfi 12 p. hver, Sanguineti 11½ p. osv.

Inge Johansson Sverige-mester.

404 var deltagerantallet i årets Sveriges mesterskap som var henlagt til Växjö.

Striden om SM-titlen ble en av de hårdeste og mest spennende i den tradisjonsrike turnerings historie. Martin Johansson ledet fra start av - men etter et nederlag for Sterner kom han helt ut av stilen, slik at kampen om førsteplassen kom til å stå mellom Sterne, Arnlind og Inge Johansson. Den sistnevnte avgjorde det hele til sin fordel ved en skarp finish, kuliminerende i en fin sluttspillseier over Sterner.

Inge Johansson har et titall år til-

hørt den svenske elite og har allerede rukket å tape to stikkamper om mesterverdigheten.

Poengstillingen: 1. Inge Johansson. Malmö 8 p. 2.—3. Erik Arnlind og Olof Sterner begge Stockholm 7½ p. hver. 4. Zandor Nilsson, Stockholm og Åke Stenberg, Västerås 6 p. 6. Bengt Hörberg, Stockholm 5½ p. 7.—8. Martin Johansson, Hedemora og Kristian Sköld, Stockholm 5 p. 9. Bengt Ekenberg, Hälsingborg 4½ p. 10. Ernst Åhman, Göteborg 4 p. 11.—12. Anton Fridh, Linköping og Sture Nyman, Stockholm 3½ p.

I landslagsklassens kvalifiseringsgruppe var der close race, veteranen Sven Carlsson slet seg foran Arne Burehäll, Stockholm på kvalitet. Stormesteren Gösta Stoltz gjorde come back etter en tids fravær - p.g.a. sykdom - men måtte nøye seg med en 7. plass og 6 p. - som dog var kun 1½ p. etter tetparet.

Mesterklassens gruppesere gikk til Berndt Lundgren, Göteborg, Hans Ek, Jönköping og Åke Olsson, Stockholm. Juniormesterskapet ble vunnet av den kun 13-årige Ove Kinnmark fra Göteborg - men så har han da også godt å slettes på, er sønnesønn av den gamle landslagskjempe Olof med samme etternavn.

Skjønnhetspremie.

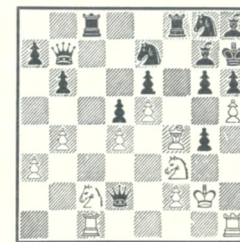
FRANSK

Hvit: B. Ekenberg.

Sort: A. Stenberg.

1. d4, e6. 2. e4, d5. 3. e5, c5. 4. c3, Sc6. 5. Sf3, Ld7. 6. a3, Sg—e7. 7. Ld3, cxd4. 8. cxd4, Db6. (Hvits utviklingssystem har blitt analysert og anvendt av de tyske mestre, med Unzicker i spissen. Han overrasket Gligoric med varianten i Saltsjøbaden 1952 og fikk avgjørende fordel. For sort anbefales se-

ner fremstøtet c5—c4, som ble prøvet av O'Kelly i et parti mot Alexander med remis som resultat. Stenberg's behandlingsmåte turde gi hvit det bedre spill, med latente angrepsmuligheter på kongefløyen. Som fortsettelsen viser står ikke dronningen bra på b6.) 9. Lc2, g6. 10. Sc3, Lg7. 11. b4, Te8. 12. Sa4, De7. 13. Sc5, (Dermed er sorts behandling av spilleåpningen gjendrevet, og hvit har fått en posisjonell fordel, men er den avgjørende?) 13. —, 0-0. 14. 0-0, b6. 15. Sxd7, Dxd7. 16. Lg5, Sf5. 17. La4, h6. (En forsvakning av kongefløyen, men noe måtte gjøres!) 18. Lf4, De7. 19. Tc1, Db7. 20. g4, Sf—e7. 21. Dd2, Kh7. 22. Kg2, Sg3. (Hvit forbereder et kongeangrep, og sort organiserer sitt forsvær.) 23. h4, f6. 24. h5, Sc—e7. 25. Lc2, f5. 26. Th1, fxc4.

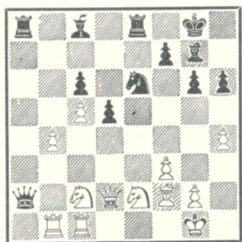

27. Sg5†!, Kh8. 28. hxg6, (Ekenberg forsmår det prosaiske 28. Sxe6 og forbereder en elegant kombinasjon.) 28. —, Txc2! (Et interessant redningsforsøk. På 29. Txc2 kan der følge 29. —, Sxg6. 30. Sxe6, Df7! 31. Sxf8, Sx f4†. 32. Kg3, Sh5† etc.) 29. Dxc2! Tx f4. 30. Sf7†, (Hvit får nu rente igjen på den satsede kapital.) 30. —, Txf7. 31. gxf7, Sf5. 32. fxc8†, Kxc8. 33. Dc8†, Dxc8. 34. Txc8†, (Dermed er kampen avgjort.) 34. —, Kh7. 35. Td1, Kg6. 36. Te8, Kf7. 37. Ta8, h5. 38. Txa7†, Kg6. 39. a4, Lh6. 40. a5, bxa5. 41. b5, h4. 42. b6, h3†. 43. Kh1 oppgitt.

Anm. av G. Ståhlberg i T.f.S.

Forspilte chanser.

David Bronstein og hjemmefavoritten Svetozar Gligoric stod for et av konkurranans mest interessante partier. Bronstein overrasket med en «hjemmestrikket» åpningsvariant med hvit og kom i klar fordel; etter sorts 31. trekk hadde man kommet frem til følgende stilling:

Bronstein fortsatte nå med det sterke posisjonelle bondeoffer: **32. b5! ex b5. 33. Dd1, La6.** (Noe bedre er 33. Da4). **34. Sb4, Da4. 35. Dd2, Lc8. 36. Te2, Da7. 37. Sd4, Sxd4. 38. Lxd4, Lf5. 39. Ta2, Lxd4†. 40. Dxd4, De7.** (De siste trekk ble bra fra begge sider - i tidsnød - spilt i lyn-tempo, uten at de holdt rede på hvor mange trekk som var gjort - og av rene farten fortsatte de videre etter tidskontrollen med det resultat at Bronstein begikk en skjebnesvanger feil). **41. Txa8, Txa8. 42. Td1??** (Med de nærliggende 42. Sd5! ville det ha blitt svært for sort å holde partiet!) **42. —, Le6** og man enedes om remis.

Sovjet tukter nok engang Tito's «partizaner».

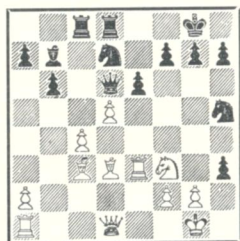
Sovjet uten sine fire ess Botvinnik, Smyslov, Tal og Bronstein vant en komfortabel seier, 19½—12½, over Jugoslavia i det tredje møte mellom disse to verdens sterkeste sjakkknasjoner i Zagreb 22.—27. juni. Enkelte jugoslaviske blade spådde i optimistisk uforstand nederlag for det svake

russiske lag, helt uvitende om at Sovjet har et dusin stormestre, som er hverandre ganske jevnbyrdige!

En trøst i elendigheten fikk dog Tito's undersætter ved Svetozar Gligoric glimrende innsats mot Paul Keres; 2—2 (½, 0, 1, ½), med efterfølgende praktfulle gevinstparti som matchens store klimaks:

NIMZO-INDISK

Hvit: Gligoric. Sort: Keres.

1. d4, Sf6. 2. c4, e6. 3. Sc3, Lb4. 4. e3, c5. 5. Ld3, b6. 6. Sf3, cxd. 7. exd, Lb7. 8. Ld2, 0-0. 9. 0-0, d5. (Her kommer 9. —, Lxc3. 10. Lxc3, Le4 sterkt i betraktning.) **10. cxd, Lxc3.** (Også 10. —, Sxd5 er spillbart.) **11. bxc, Dxd5. 12. c4, Dd6. 13. Lc3, Sb—d7.** (Keres vil gi Sf6 ytterligere dekning, da han alltid må regne med d4—d5 efterfulgt av eventuelt Lxf6. I spill mot de hengende bønder c4 og d4 hører springeren imidlertid hjemme på c6. Men også nu kunne Le4 godt skje.) **14. Te1,** (Men nu tillater Gligoric ikke lengre dette trekk.) **14. —, Ta—c8. 15. h3!, Tf—d8. 16. Te3, Sh5.** (Han vil til f4, men trekket svekker kongefloyen og centrum. Dette drar Gligoric nytte av på et praktfuldt vis. En interessant ide er 16. —, b5.) **17. d5!** (Dette trekk henger alltid i luften med de «hengende». Det er her forbundet med en flott angrepskombinasjon.) **17. —, Sc5.** (På 17. —, exd ville Keres ikke innlate seg, såvidt vi kan se med rette: 18.

Lxh7†! Kxh7. 19. Sg5†, Kg6. 20. Sxf7!, Kxf7. 21. Dxxh5†, Kg8. 22. Lxxg7! Kxxg7. 23. Ta-e1!! og sort har tross sin overvekt av to officerer ingen parader mot truselen Te7†. Efter tre officers-ofre et stille trekk! Om det nu bare altsammen holder stikk?) **18. Sg5!, g6. 19. Le2, Sg7. 20. Dd4,** (Gligoric lässt jetzt nicht mehr locker. Avslutningen er dog meget vakker.) **20. —,**

Df8. 21. Dh4, h5. 22. Lg4!, f5. 23. Sxe6, Sxe6. (Nødvendig er her 23. —, S5xe6. 24. dxe, Te8. 25. e7, Gf7. 26. Le2 med en veldig fordel for hvit.) **24. dxe, Te8. 25. Lxh5!, Dh6. 26. Df6, f4. 27. Dxf7, matt.** Sjelden har vel Keres tapt på en sådan måte; — kort og smerteløst!

(Anm. i alt vesentlig fra Deutsche Schachzeitung.)

MATCHENS TALL:

Der ble denne gang i motsetning til de to tidligere matcher ikke benyttet «Schevening System» - alle mot alle - man innskrenket seg til en firerundig kamp over åtte brett:

1. Keres—Gligoric	1/2	1	0	1/2	—	1/2	0	1	1/2
2. Geller—Matanovic	1/2	1	1	1/2	—	1/2	0	0	1/2
3. Korcnoj—Ivkov	1/2	0	2/1	1	—	1/2	1	1/2	0
4. Taiĳanov—Durasevic	1/2	1/2	1/2	1	—	1/2	1/2	1/2	0
5. Boleslavsky—Trifunovic	1/2	1/2	1/2	1/2	—	1/2	1/2	1/2	1/2
6. Kotov—Matulovic	1	1			—	0	0		
6. Kotov—Fuderer					1	0	—	0	1
7. Polugajevsky—Milic	1/2	1/2	1		—	1/2	1/2	0	
7. Suetin Rabar	1				1	—	0		0
8. Krogjus—Bertok	1/2	1/2	1/2		—	1/2	1/2	1/2	
8. Suetin—Bertok					1/2	—			1/2

Sum: Sovjet—Jugoslaven 19½—12½. Som det fremgår av tabellen oppnådde ikke en eneste av jugoslavene positiv score.

Bobby slakter Bent!

SICILIANSK PARTI

Hvit: Bobby Fischer.

Sort: Bent Larsen.

1. 14, c5. 2. Sf3, d6. 3. d4, cxd4. 4. Sxd4, Sf6. 5. Sc3, g6. 6. Le3, Lg7. 7. f3, 0-0. 8. Dd2, Sc6. 9. Le4, Sxd4. 10. Lxd4, Le6. 11. Lb3! Da5. 12. 0-0-0, b5. 13. Kb1, b4. 14. Sd5, Lxd5. 15. Lxd5, Ta-c8? (Bent spiller altfor skarpt; istedenfor å drømme om et kongeangrep burde han tenke på remisen ved å spille 15. —, Sxd5. I fortsettelsen blir

han regelrett «slaktet» av den utrolige 15-åringen). **16. Lb3, Te7. 17. h4! Db5. 18. h5, Tf-c8.** (Det hvite angrep ser ikke ut til å være å stoppe 18. —, Sxh5 strander på: 19. Lxxg7, Kxxg7. 20. g4, Sf6. 21. Dh6† Kg8. 22. g5, Sh5. 23. Txxh5, gxxh5. 24. g6! o.s.v.) **19. hxg6, hxg6. 20. g4, a5. 21. g5, Sh5. 22. Txxh5! gxxh5. 23. g6, e5. 24. gxf7† Kf8. 25. Le3, d5. 26. exd5, Txf7. 27. d6, Tf6. 28. Lg5, Db7. 29. Lxf6, Lxf6. 30. d7, Td8. 31. Dd6†** og Bent strakte våpen, da deretter Le7 er matt på h6 og på Kg7 følger Tg1†.

Våre Olympiere

**Ernst Rojahn, Tønsberg,
48 år.**

Det kan vel hende at en og annen utlending begynner å lure på om Norges førstebordspiller muligens kan være en sønn av den norske førstebordsspiller i olympiaden i Buenos Aires 1939, mannen som spilte remis med Capablanca og ellers oppnådde en score på henimot 80 %. Det er imidlertid den samme Rojahn - og at han virkelig fremdeles er meget av den samme har han tydelig vist i år. I påsketurneringen ledet han feltet lenge, men fikk to nederlag tilslutt mot Bockman og Christiansen, hvorved han ikke klarer kvalifiseringen. Til gjengjeld beseiret han en uke senere selveste Olaf Barda i NM for klubber, og så i Ålesund fikk han da sin store renessanse som innbragte ham et fortjent mesterskap. La oss håpe at formkurven ikke har nådd kulmus - den får han nemlig i høy grad bruk for i München.

Under krigen vant Rojahn en illegalt korrespondanseturnering i hård konkurranse, og i fredsåret 1945 erobret han sitt første NM i den store Oslo-turneringen, hvor alle våre beste deltok, etter omkamp med Arne Krogdahl. Han har senere representert i en rekke landskamper og i olympiadene i Helsingfors og Moskva. I landsturneringene har han oppnådd noe variable resultater - ifjor var han ganske ute av form, og etter det var det nok mange som tenkte at nu er Rojahn ute av dansen. Men dengang ei, sa Rojahn, og satte til med sitt skarpe og dristige spill. Han har sin høyest særpregede spillestil - fullt så freidig som i sin første ungdom spiller han kanskje ikke lenger, men meget

om å gjøre er det vel ikke. Hans klo skal nok bli merket i München.

**Aage Vestøl, Oslo Schakselskap,
35 år.**

Vi har hatt ganske mange vidunderbarn i norsk sjakk, og Aage Vestøl er en av de som har nådd lengst. Han tiltrakk seg oppmerksomhet allerede som trettenåring, da han drillet mange av Oslo Schakselskaps mest durkdrevne mestere på brettet, og vant uten større besvær den sterkt besatte Mesterklassen i Nordisk Turnering i Oslo 1939 - bare 16 år gammel.

Som for så mange andre satte krigen en stopper for Vestøls normale utvikling som sjakkspiller, og det kan vel tenkes at han idag hadde vært å regne med i det beste internasjonale selskap om han hadde fått de naturlige utviklingsmuligheter i de for ham så viktige årene. I etterkrigsturneringene kom han ikke desto mindre meget sterkt tilbake, og oppnådde en rekke høye plasseringer innen han i 1949 erobret sitt første og hittil - forbausende nok - eneste NM, i sterk konkurranse med så å si alle våre beste. Senere har han hatt en rekke høye plasseringer, og ble nr. 2 i fjorårets NM, etter Barda. I påskens uttagningsturnering lå han lenge godt an, men et dobbeltrundig nederlag mot Ofstad og Gravseth satt ham med ett ute av spill i konkurransen om de tre beste plassene. I årets NM deltok han ikke.

Hans utmerkede innsats i tidligere olympiader gjør imidlertid at han i høyeste grad forsvare sin plass også på årets lag. Vestøl har deltatt i samtlige olympiader etter krigen, og

særlig må hans strålende innsats i Amsterdam 1954 fremheves. Han manglet her kun et halvt poeng på å oppnå en score som gjorde ham berettiget til titelen Internasjonal mester. Det var i denne turnering han beseiret den jugoslaviske stormester Gligoric - vel hans beste enkeltprestasjon til dato.

Aage Vestøl er en uhyre aggressiv og oppfinnsom spiller, som det alltid er farlig å komme ut for. Typisk var det at Bockman i påsketurneringens siste runde ikke turde ta chansen på å spille videre mot ham selv i en stilling med stor materiell overvekt - han kjente Vestøl og tok remis. Vestøls svakhet er hans noe mangelfulle teorikunnskap - det er ingen grunn til å skjule at han i påsketurneringen spolerte adskillige poeng nettopp på grunn av dårlig åpningsbehandling. Den dag han får perfektionert seg også her, da ...

**Knut Bockman, Oslo Schakselskap,
26 år.**

Sine sjakklige barnesko trådte Bockman så langt nord som i Tromsø, hvor han rakk å oppnå mesterverdighet før han forlot byen 18 år gammel. Da han i 1951 beynte å spille i Oslo Schakselskap var det å starte nedenfra igjen, men han avanserte raskt, og i 1953 finner vi ham som vinner i Oslo mesterskapets A-klasse. Samme år vant han 1. kl. i landsturneringen i Fredrikstad og ble mesterspiller. I de to følgende landsturneringer gjorde han en middels bra innsats i M.kl., før han i 1956 kunne notere en pen fremgang i Steinkjer, hvor han ble nr. 3 i den sterkt besatte M.kl. B., etter å ha ledet hele turneringen, men måtte strekke våpen mot Ibenfeldt i siste runde. I fjorårets landsturnering

startet han så i M.kl. A, men plaserte seg ikke i den hårde konkurransen.

Bockman spilte på det norske lag i den akademiske olympiade i Oslo i 1954 og i Uppsala i 1956 - i den siste gjorde han det best av nordmennene og beseiret den sterke islending Asmundsson $1\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$. Han har ellers representert på Oslo bylag, og fikk sin landskampdebut mot Sverige ifjor senhøstes. Her møtte han stockholmsmesteren Eric Arnlind, som ble nr. 2 i det svenske mesterskap i år. Som Ofstad måtte han finne seg i å tape med sifrene $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$, men også for hans vedkommende var innsatsen lovende. Så slo han til for fullt i påsketurneringen, hvor han spilte sikrere enn vanlig og bare tapte ett parti, nemlig mot Ofstad, hvor han bukket blankt tårn i klar remisstilling. Ellers avgav han tre remiser - mot Gravseth, Svein Johannessen og Vestøl. Han fikk $5\frac{1}{2}$ poeng om med sine 37 kvalitetspoeng la han beslag på annenplassen. - Så får det heller være ham tilgitt at han fikk et tilbakeslag under NM i Ålesund - også her fikk han imidlertid glimtvis vist hva han er god for.

Et morsomt poeng er det at man nu finner Ofstad og Bockman side om side på olympialaget - deres utvikling har foregått temmelig parallelt, helt siden de i 1951 kjempet om junior-mesterskapet - en tvekamp som Ofstad avgjorde til sin fordel. Senere har de vært temmelig jevne i de fleste oppgjør.

Bockman er en utpreget aggressiv spiller, med et betydelig kombinasjonstalent, som han har lagt for dagen i mange pene partier. Særlig er han farlig i åpne stillinger. Hans strategiske evner er ikke like utviklet som hans taktiske - og hans posisjons-

spill ikke alltid av samme merke som hans kombinasjonsspill, selv om han også her har gjort store fremskritt de siste årene. Således vant han skjønnhetspremien i Steinkjer i 1956 for et godt gjennomført posisjonsparti mot André Bjerke.

Forøvrig er Bøckman en av de få norske toppspillere som også har viet seg administrativt arbeide. Han er for tiden visepresident i Norges Sjakkforbund foruten viseformann i Oslo Schakselskap.

Per Ofstad, Bergen, 23 år.

Første gang den unge Per Ofstad gjorde seg bemerket var i 1951, da han ble vår første juniormester - en bedrift han gjentok i 1953. Dette år spilte han oså en B-landskamp mot Sverige. I 1954 deltok han på det norske lag ved den akademiske olympiade i Oslo, og året etter representerte han i den tilsvarende turnering i Lyon hvor han gjorde det meget bra, og bl.a. beseiret den sterke tsjekker Kozma. Nevnes må også hans innsats i de årlig tilbakevendende juniorturneringer i Trondhjem i første halvdel av 1950-årene. Her kom han i 1952 bare et halvt poeng etter selveste Bent Larsen, og året etter vant han.

Ved landsturneringen 1956 i Steinkjer deltok Ofstad i Mesterklasse B, men uten å plasere seg. I Lillehammer ifjor spilte han i Mesterklasse A, og oppnådde her 50 %. I 1956 vant han det fornemme klubbmesterskap i Oslo Schakselskap, hvor han p.g.a. sine studier i Oslo for tiden er medlem. Han har tidligere også erobret Bergsmesterskapet.

Sine pene resultater til tross kan man vel ikke si at Per Ofstad inntil fornylig helt hadde innfridd de store

forventninger man hadde til ham. Imidlertid viste han under landskampen mot Sverige før jul ifjor at han var på vei oppover. Han spilte mot Inge Johansson, årets Sverigesmester og selv om det bl tap $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$, var spillet meget lovende. Og i påsketurneringen innfridde han helt. Han lå den hele tid i teten, og oppnådde $5\frac{1}{2}$ poeng, sammen med Bøckman og Lindblom. Med 38 kvalitetspoeng besatte han - omenn knepent - førsteplassen foran Bøckman. I siste runde satte han forøvrig helt ufortjent sitt parti mot Lindblom overstyr. Ellers var det bare Rojahn som maktet å beseire ham. - I årets NM deltok Ofstad ikke.

Per Ofstads spill er først og fremst preget av fantasi og dristighet, og han er en angrepsspiller av rang, som gjerne ynder gambiter. Med Evansgambit har han bl.a. to ganger beseiret sin venn og rival Bøckman, til dennes store ergelse. Forøvrig har Ofstad det store aktivum at han er temmelig blottet for respekt for sine motstandere, hvilket kommer ekstra godt med i internasjonale oppgjør. I München vil det vel antagelig vise seg at heller ikke hans motstandere har synderlig respekt for ham, så man kan belage seg på noen friske oppgjør.

Sverre Halvorsen, Stavanger, 42 år.

Som så mange andre spillere fra andre landsdeler enn strøket rundt hovedstaden vil Sverre Halvorsen være relativt lite kjent for mange. Før krig spilte han som ganske ung gutt i et par landsturneringer, og etter krig deltok han i M.kl. i Stavanger 1951, men uten å plasere seg. Så var han i flere år borte fra landsturneringene, inntil han i 1956 kom frykte-

lig tilbake og vant den sterke M.kl. B i Steinkjer, foran Ibenfeldt og Bøckman. Året etter deltok han i M.kl. A i Lillehammer, og kom der med i den store gruppen som scoret 50%. Dette kvalifiserte ham til landslaget mot Sverige i Stockholm, men her måtte han se seg beseiret i begge partier av sterke Bengt Hörberg.

Sitt avgjørende gjennombrudd fikk han under NM i Ålesund i år, hvor han besatte annenplassen på samme poengsum som Olaf Barda, men med bedre kvalitet. Hans flotte plasering her er så meget mer bemerkelsesverdige som han tapte begge de to innledende runder. Det vidner om adskillig konsetrasjon og viljestyrke å spille seg slik opp etter en kolddusj av den art. I de følgende syv runder avgav han siger og skriver $\frac{1}{2}$ poeng, og det var mot norgesmesteren Rojahn. En slik prestasjon fortjener en olympiaplass.

Har Halvorsen spilt relativt lite turneringssjakk ved brettet, har han til gjengjeld vært desto flittigere som korrespondansespiller. Også her hører han til vårt lands elite, og har en rekke høye plaseringer i Postsjakkforbundets turneringer, foruten at han med heder har spilt internasjonalt. Han er forøvrig en av de drivende krefter innenfor Norges Postsjakkforbund, og har vært redaktør av forbundets organ «Postsjakk» siden starten.

Sverre Halvorsen spiller en meget sund blanding av angreps- og kombinasjonsspill, og det kan ikke unngå å gi resultater. Han synes også å beherske et ganske omfattende åpningsrepertoar, og er nok en bekreftelse på den solide teoretiske kunnskap som korrespondansespillere gjerne tilegner seg. Videre har han den verdifulle

egenskap at han spiller med stoisk ro, det skal meget til å bringe ham ut av fatning. La oss håpe at heller ikke utlendingene klarer det i München.

Per Lindblom, Oslo Schakselskap, 30 år.

Per Lindblom har nu i flere år vært en av våre jevneste spillere, med mange høye plaseringer og tildels god innsats i representasjonskamper. Han ble i 1951 nr. 2 i landsturneringens 1. kl. i Stavanger (etter Yngvar Barda), og erobret sin mesterverdighet. I 1953 besatte han annenplassen i M.kl. under turneringen i Fredrikstad - etter Odd Flater - og rykket opp i den daværende Landslagsklasse. Ved NM i 1954 ble han nr. 3 og i 1955 nr. 4. Han deltok ikke i Steinkjer i 1956, men i Lillehammer oppnådde han premie i den meget sterkt besatte M.kl. A, hvor han ble nr. 7.

Lindblom deltok på det seirende norske lag i den internasjonale studentturnering i Bryssel 1953, og spilte også på norske laget i de akademiske olympiader i Oslo 1954 og Uppsala 1956. Under turneringen i 1954 oppnådde han remis mot den senere stormester, russeren Kortsnoj - en bedrift han kopierte i et propagandaparti i Oslo 1956. Lindblom er også nesten for veteran å regne i de «voksne» olympiader, idet han deltok på det norske lag både i Amsterdam 1954 og i Moskva 1956 - til den siste kvalifiserte han seg ved å vinne den forutgående uttagningsturnering sammen med Aage Vestøl. I begge disse olympiader gjorde Lindblom en hederlig innsats. - Ved zoneturneringen i Holland ifjor deltok Lindblom som Norges representant, men maktet ikke å hevde seg i den sterke konkurransen. Fra denne turneringen bør man dog frem-

heve hans fine gevinstparti mot engelskmannen Clarke. Forøvrig har Lindblom deltatt på det norske landslag mot Danmark. - Det bør også nevnes at han er en meget habil korrespondansespiller, og her har han erobret et norgesmesterskap.

I påsketurneringen i år gjorde Lindblom til å begynne med en noe blek innsats, og etter nederlagene mot Svein Johannessen og Bøckman var det nok få som regnet med ham i sluttoppgjøret. Han spilte seg imidlertid godt opp, og gjennom sin seier over Ofstad i innspurten kom også han på 5½ poeng, men med forholdsvis svak kvalitet, 32½ poeng. Dette ga ham tredjeplassen og dermed kvalifisering også for årets olympialag, hvor han sikkert vil bli en verdifull støtte - Ved årets NM deltok han ikke - derimot var han med i den internasjonale pinseturneringen i Oslo, men uten å oppnå plassering.

Lindblom spiller vanligvis meget solid, og tar ikke unødige chanser. Dette har innbragt ham mange poeng mot tildels høyt kvalifiserte spillere. Til gjengjeld kan man av og til synes at hans spill mangler fantasi, men det kan man for den saks skyld si om mange av de russiske stormestere også (uten sammenligning forøvrig). Han kan også profitere på en meget grundig og omfattende teoretisk kunnskap, hvilket kommer særdeles sterkt med i internasjonale turneringer. I München vil han - sammen med Halvorsen - uten tvil være det norske lags teorikilde. Per Lindblom vil forøvrig ha gjort seg bemerket som sjakkskribent i Morgenposten.

Summa summarum ...

Det norske olympialag består av tre veteraner og tre debutanter - og er

med andre ord en blanding av gammelt og nytt. Det skal bli interessant å se hva de tre nykomlingene - Ofstad, Bøckman og Halvorsen - kan klare å prestere i det fine selskapet. Nu er vi jo «heldigvis» ikke særlig forventet med de norske olympialagenes innsats gjennom årene, men nettopp derfor kan våre folk spille desto friere, uten å frykte noe prestisjetap.

Den svakhet vårt mannskap - i likhet med de fleste norske sjakkspillere - har å kjempe med, er den store ujevnhet. Det har vist seg gang på gang at våre toppspillere kan gjøre det utmerket i en turnering, for deretter å havne langt bak i køen i den neste. Det virker som om norske spillere er mer variable enn spillere fra andre nasjoner, og det må antagelig skyldes at de ikke får den tilstrekkelige hårdtrening som må til for å skape en stabil formkurve.

Jaja - de karene som skal gjøre et forsøk på å forsvare våre farver nede i München skal iallfall få kjørt seg hardt nok i de ukene turneringen pågår. Lykke til!

Eskil Kristensen Nordnorsk mester.

Det nordnorske mesterskap gikk av stablen i Mo i pinsehelgen og ble - i Sig. Svedenborg's fravær - vunnet uten større besvær av veteranen Eskil Kristensen.

Tromsø slo Narvik.

Tromsø og Narvik møttes til en dobbeltrund match på Bardufoss en weekend i juni. Tromsø noterte seg til almen overraskelse for en klar seier - og ved 1. bord kunne tromsømannen Werner Loekertsen innkassere en riktig pen triumf; to seire over Sig. Svedenborg.

PORTOROZ:

Kun to russere blant de seks beste

Fantastisk prestasjon av 15-årige Bobby Fischer

Det ble Mikael Tal, Sovjet, Svetozar Gligoric, Jugoslavia, Paul Benkö, p.t. USA, Tigran Petrosjan, Sovjet, Bobby Fischer, USA og Fridrik Olafsson, Island som avanserte til neste års kandidatturnering for her sammen med Paul Keres, Sovjet og Vasily Smyslov, Sovjet kjempe om retten til titelmatch mot verdensmester Mikael Botvinnik.

15-årige Bobby Fischer's resultat er helt fantastisk og har ikke engang tilnærmevis noe sidestykke i sjakkhistorien. Hans start i Portoroz var imøtesett med en kolossal interesse, etter de briljante prestasjoner han hadde oppvartet med i USA det siste år - men at han allerede nu skulle vise seg å være den ypperste verdenselite jevnbyrdig var det neppe mange som våget å tro ... At Bobby nu ganske alment ansees som den kommende verdensmester er helt naturlig, så desto mer da han ennå ikke på langt nær synes å ha nådd toppen av sin utvikling; hans åpningsreportoare er relativt begrenset likeledes er hans sluttspillteknikk langt fra perfekt - men hvilken begavelse! Det er et langt år til neste korsvei i VM-kvalifiseringen, så til den tid har Bobby vokset ytterligere i alder og visdom. Ve Sovjet!

Dette titanenes møte endte som ventet med russisk triumf ved favoritten, Sovjetmesteren 1957 og 1958 den 23-årige Tal. Men alt i alt må Portoroz sies å være en stor russisk besvikelse; kun to av deres representanter klarte å komme inn blant de seks beste. David Bronstein hadde alle chanser helt til siste minutt, men i siste runde gikk han så hen og led sitt første nederlag mot Cardoso fra Filipinene, som endte helt nede på 19. plass.

Norden er altså fortsatt med i VM-dansen, representert ved Sagaøen Island's nyutnevnte stormester 23-åringen Fridrik Olafsson. Han leverte en helt glimrende innsats; hadde beste score de tolv fremste innbyrdes, men

tapte flere av kø-mennene og hans nederlag mot amerikaneren Sherwin hadde nær satt ham utenfor. Portoroz betegner Olafsson's beste innsats til dato. Han har i flere år vært å regne blant vår tids aller fremste og mest talentfulle yngre mestre, men har tidligere ikke vært istand til å gjennomføre lange og krevende turneringer til siste slutt. Men nu synes han å ha overvunnet denne svakhet - og vi imøteser med spenning og forventning fortsettelsen.

Nordens annen representant dansken Bent Larsen startet sterkt, men falt så noe av og etter sitt nederlag for Bobby Fischer i 1. runde syntes han slått knock out. Hans 16. plass er

Forts. 2. omslagsside.

PROBLEMISTEN

Problemer og løsninger til red. Nils G. G. van Dijk, Bendixensvei 44, Bergen.
 Årsturneringer for 2- og 3-treksproblemer samt fortløpende løserturneringer.

Probleme i dag.

Som i hefte nr. 2 i år prøver vi igjen å stue tolv problemer sammen på én side. Fordelen er at vi på den måten får problemturneringen til å anta større dimensjoner. Den later også til å bli bra kvalitetsmessig, noe også dagens problemer viser.

For nr. 1015 t.o.m. 1020 gjelder: **Matt i 2 trekk**, og for nr. 1021 t.o.m. 1026: **Matt i 3 trekk**.

Blant dagens 2-ere finnes det en del forspillsoppgaver. Særlig i nr. 1019 er det satset mye på dette, og vi vil finne Zagorujko-temaet, d. v. s. mattforandring fra forspill til forsøk, og igjen til løsning.

Backe har gjort godt arbeid blant 3-erne. Nr. 1024 er instrktiv og rik på gode varianter.

Vi ser gjerne at flere norske problemister deltar. Hvor er det blitt av våre «store»?

Løserturneringen.

Vi skal innføre et nytt system i løserturneringen, som i korthet går ut på at en løser får tildelt en premie når han har nådd **100 poeng**, uansett hvor lang tid han bruker på å oppnå summen. - Systemet og poeng-tellingen trer i kraft fra første nr. i år. Løsere som deltar i årets turnering har da allerede opparbeidet seg en poengtabell. Har en løser nådd eller overskredet 100 poeng, blir dette kunnngjort, og han begynner igjen på ny tabell med 0 poeng eller den overskredne differanse. Reglement for poeng-beregning gjelder som før.

De som ønsker å bli nærmere kjent med løser-reglementet og den nye metode får opplysninger hos redaktøren for Problemisten. Vi vil også fra tid til annen gjøre stillingen for de resp. løsere kjent i bladet. Vi ønsker nye løsere hjertelig velkommen!

Utenlandske turneringer.

Det Russiske Sjakkforbund utlyser «Tchigorin-minneturnering» med avdelinger for to-, tre- og fler-trekkere samt sluttspillstudier. Maks. fem problemer i hver avdeling fra hver forfatter. Innsendelsesfrist: 1. okt. 1958 med motto og vedlagt navneseddel. Konvolutten merkes med: «Au Concours international Tchigorine». Fantastiske premier! Adresse: Club Central des Echecs, 14 Boulevard Gogol, Moskva.

«Probleemblad». Alle sorter problemer sendes til J. Hartong, Schiedamsedijk 189, Rotterdam, Holland.

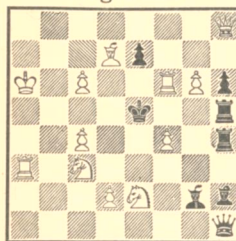
«The Problemist». 2- og 3-trekkere til C. S. Kipping, 19 Slaney Road, Walsall, England.

«Problem». Alle sorter til: N. Petrovic, Marulicev trg. 15, Zagreb I, Jugoslavia.

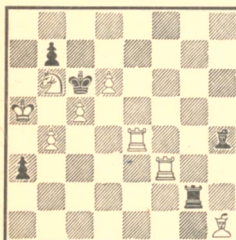
Løsninger til nr. 1 og 2 1958.

991. van Dijk. 1. Tf3. Bil. 1. De7. Forf. korrigerer oppg. ved å bytte ut Sd7 med svart Ld6. 992. Hartong. 1. Dd3. Dualen etter 1. —, Tc5, må betraktes som et nødvendig onde. 993. van Dijk.

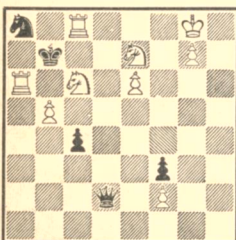
Nr. 1015
J. C. Morra
Argentina

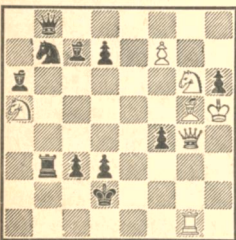
Nr. 1018
Jac. Haring
Nederland

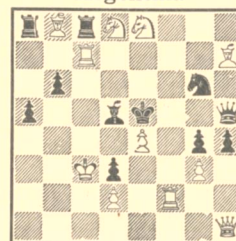
Nr. 1021
Hans P. Bie
Oslo

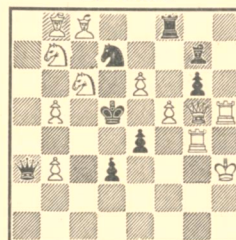
Nr. 1024
K. J. Vatne
Drammen

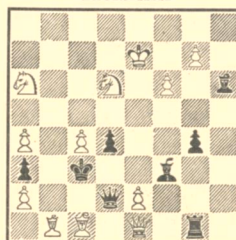
Nr. 1016
J. C. Morra
Argentina

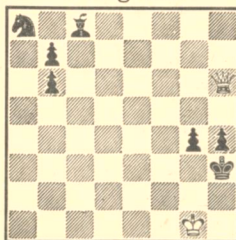
Nr. 1019
E. A. Wirtanen
Helsinki

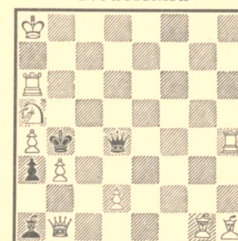
Nr. 1022
E. A. Wirtanen
Helsinki

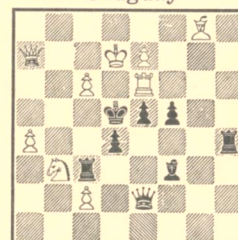
Nr. 1025
Odd E. Backe
Porsgrunn

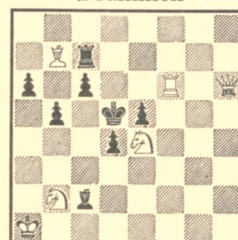
Nr. 1017
Jac. Haring
Nederland

Nr. 1020
Dr. L. A. Garaza
Uruguay

Nr. 1023
K. J. Vatne
Drammen

Nr. 1026
K. J. Vatne
Drammen

